IEDERE WEEK
32 BLZ.
KUIFJE
HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
8 F.
IN NEDERLAND 50 Cts
44
ROELAND
ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL
EN ONZE
GROTE PRIJSVRAAG
MET VOOR MEER DAN
400.000 f. prijzen!
JOK 55

In 778 is Saragossa de enige Spaanse stad die nog in handen is van de Moorse koning Marsilla.

O edele vorst, wij kunnen de strijd niet volhouden. De Franken hebben in zeven jaar tijd Spanje heroverd en ons helemaal omsingeld...

Liever dan mijn hoofdstad aan de kristenhonden uit te leveren, wil ik al strijdend sterven !

Daar waar leeuwenmoed niets meer kan bereiken, kan een list nog wonderen verrichten ! Veins je te onderwerpen aan koning Karel, en beloof hem dat je je te Aix zult bekeren tot zijn godsdienst.

Bij de baard van de Profeet ! Dat is een wijze raad ! Je bent een schrander man, Blanchardin !

De sluwe minister wordt als ambassadeur naar het kamp van Karel de Grote gezonden -

De Frankenkoning heeft naar de boodschap geluisterd in aanwezigheid van z'n voornaamste leenmannen.

Mijn dappere ridders, wat is uw oordeel : oorlog of vrede ? Wat denkt u er over Roeland ?

Men kan niet rekenen op het woord van de heidenen. Wij moeten de strijd tot het einde voorzetten !

Kalmpjes aan, beste vriend...

En wat is uw mening, hertog ? Ik heb het nooit berouwd naar je te hebben geluisterd.

De dappere Roeland is jong en moedig, maar mijn ervaring is groot...

Waarom nog langer onze beste ridders de dood insturen, wanneer de heidenen zich willen bekeren ?

Goed gesproken ! Ganelon zal in mijn naam het zegel van koning Marsilla onder dit verdrag doen plaatsen.

Ganelon rijdt naar Saragossa met de gezant van de sultan...

Ik haat die Roeland, alhoewel hij mijn schoonzoon is. Karel heeft hem Bretagne geschonken, maar het kwam mij toe !

Indien Marsilla zijn koninkrijk Spanje ooit kan herwinnen, dan zal hij mild zijn voor zijn vrienden... Je zou zijn grootste leenman kunnen worden, indien u zich op Roeland wilde wreken...

Blanchardin kon Ganelon er toe overhalen koning Karel en Roeland te verraden.

Marsilla belooft hem alles en nog wat.

Ik zal je Asturië schenken, en het koninkrijk Leon, evenals 700 kamelen, indien je zijn achterhoede door bergengte van Roncevaux doet marsjeren...

En welke waarborg krijg ik voor deze belofte ?

Mijn eed met de hand op de Koran.

Zweer jij met de hand op de relikwieën van je zwaard !

Ik zweer het !

Enkele dagen later heeft de verrader het kamp van koning Karel bereikt, en brengt verslag uit over de onderwerping van de Muzelmannen.

Enkele uren later...

Wij breken het kamp op. Morgen zetten wij ons bij dageraad op weg. De achterhoede vertrekt twee uur later. Wie wil het bevel voeren ?

Wie zou dat beter kunnen, dan de dappere Roeland ?

Inderdaad ! Niemand kan deze opdracht beter vervullen dan mijn neef.

Diezelfde avond... Roeland, ziehier de weg die moet gevolgd worden...

Dank je ! Leg het op mijn tafel. Goede nacht, Dirk !

Maar rond middernacht verwisselt Ganelon het echt plan met een vals...

Zie zo... Dank zij deze kleine verandering, zul je je morgen goed vermaken, Roeland !...

Nu ben ik gewroken, en mijn fortuin is gemaakt!

De volgende morgen... Mijn beste Olivier, groet in mijn naam mijn zuster en de lieve Auda, mijn verloofde.

Neen, Roeland. Ik blijf bij je. Ik heb een slecht voorgevoel...

Trouwe vriend !

Dirk, wil je mij vervangen aan het hoofd van mijn troepen ?

Het groot leger keert terug naar het Oosten. Iedereen is tevreden over het gelukkig verloop van de veldtocht.

Onder het bevel van Roeland vertrekt de achterhoede twee uren later...
Na lange uren rijden door de Pyreneeën...
Zie je die sombere bergengte daar ?
Ja, die is indrukwekkend, want mijn trouw ros gaat er van aan het steigeren...
De beste Moorse boogschutters hebben zich boven op de rotsen in hinderlaag gelegd, en zullen de Franken verrassen...
Heel de achterhoede bevindt zich nu in de bergengte...
ALARM !!!
Het is een hinderlaag !
Rijd langs de rotsen om uit deze hel te geraken !
Maar dan worden de Franken, die reeds zware verliezen hebben geleden alvorens zich te kunnen verdedigen, langs de twee uitgangen van de bergengte aangevallen door de Moorse ruiterij.
Hardi ! Wij zullen ons met het zwaard een mooie begrafenis bezorgen...
Volg mij, dappere ridders !
Roep allen de krijgskreet van de Franken...
Leve koning Karel !
Mijn beste zwaard, je hebt me nog nooit zo'n schitterende diensten bewezen !
Na een lang en bloedig gevecht, worden de Franken door de overmacht verpletterd...
Ze zijn té talrijk !
Laten wij ons naar die rots begeven, daar kunnen wij nog weerstand bieden.
God geve dat koning Karel mijn hoorn « Olifant » hore, en ons wreke !
Dank God de Heer ! Ik vergeef u al uw zonden. In de Hemel wachten u de schoonste plaatsen.
O Heer, vergeef ons onze zonden!
Amen.
O, mijn Durendael, wat ben je mooi. Ik hoop dat je niet in de handen valt van een lafaard !

Twee mijlen vandaan. Luister ! Maar hoor dan toch ! Men blaast op « Olifant » Mijn neef is in nood

Dat is slechts de echo van de wind in de bergen !

Neen, dat is de Roeland's hoorn ! Hij roept om hulp ! Hij is in doodsgevaar...

RECHTSOMKEERT !

Ja... ginder in die stofwolk... Dat zijn de heidenen die uit de bergengte van Roncevaux naar de vlakte vluchten...

Vooruit ! Volg mij ! Wij zullen hen de pas afsnijden!

Roncevaux ? Dat was toch niet de weg die ik hem had aangeduid... Hoe is Roeland in die hinderlaag gelopen ?...

De Arabieren worden op hun beurt door de Frankische ruiterij overvallen en uitgeroeid.

Enkele ogenblikken later...

Wat een wrede rouw ! Deze dapperen hebben hun leven duur verkocht !

Kijk, maar dat is niet het plan dat ik hem van uwentwege heb gegeven !...

Plots bemerkt Dirk, dat men Roeland een vals plan heeft bezorgd...

Nu begrijp ik alles !... Blijf hier, en zie hoeveel doden je verraad heeft gekost !

Nu begrijpt Karel de Grote... Woedend keert hij zich naar Ganelon.

Neen ! Neen ! Ik heb het niet gedaan ! Laat mij weggaan... Ik kan het niet langer aanzien !

Wat ? Je durft nog loochenen, ellendeling ! Wel, ik sta je een Godsgeding toe. Wie neemt het zwaard op in naam van Roeland ?

Ik, Sire, indien U het toelaat !

Vooruit ! God zal deze meineed wreken !

Dirk en Ganelon staan tegenover elkaar in een gevecht zonder genade. De verrader houdt het niet lang vol

De dappere Roeland is gewroken !

Einde

Jok

De volgende week : DE UITVINDERS VAN DE CINEMA

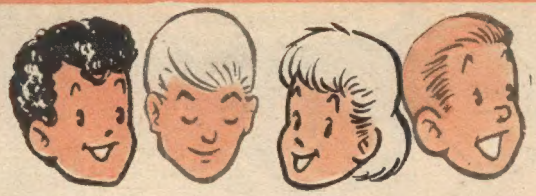

Onder ons verma

OVERLEG EER JE BEGINT!

IK weet niet hoe het komt, zei Pieter me enkele dagen geleden, ik werk veel meer dan Wim en toch haal ik minder goede resultaten.

— Misschien heeft Wim wat men noemt « een vlugge geest », snapt hij alles vlugger dan jij.

— Neen, dat geloof ik niet. Wanneer men ons in de klas ondervraagt over om het even welk onderwerp, antwoord ik zo vlug en even goed als Wim.

— Maar hoe verklaar je dan, dat hij op het einde van het schooljaar steeds enkele plaatsen voor je is?

— Ik begrijp het niet.

— Misschien werk je heel veel, zoals je zegt, doch zonder overleg. Misschien verlies je je tijd voor kleinigheden, blijf je te lang bij details stilstaan en vergeet je daardoor het essentiële. Misschien maak je eenvoudige dingen ingewikkeld, terwijl Wim zich niet met details bezig houdt, doch slechts met datgene wat werkelijk belangrijk is. Zie je, als je een rivier wilt oversteken, werp je je toch niet hals over kop in het water. Je kijkt toch eerst of er geen brug is, of een doorwaadbare plaats. Moet je zwemmen, dan doe je het toch niet precies daar waar er draaikolken zijn. Je zoekt de plaats waar je makkelijk en vlug over de rivier kan. Zo moet je het ook doen met je werk. Stort je er niet hals over kop in, doch overleg eerst, organiseer je werk en het zal vlugger en makkelijker van de hand gaan.

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT DOOR

S.-M. Willy Delvigne, 18 A C H, Bureau de transport, B.P.S. II, Duitsland, zou willen corresponderen met een Vlaming van ongeveer 18 jaar.

V. Booten, Dekynstraat, 21, Sint-Joost-ten-Node, zoekt correspondent, ongeveer 14 jaar oud, in Holland, België of Frankrijk.

ZO JUIST VAN DE PERS

DE PETROLEUMKOORTS door Frans CRAENHALS

Te Oil-Creek werd er petroleum ontdekt. Iedereen wil zijn deel krijgen van de rijkdom. Men vecht om het grootste stuk. Renaat en Christiane beleven er vele avonturen en helpen er hun sympathieke oom.

Hou je van mooie tekeningen en spannende lectuur ? Lees : DE PETROLEUMKOORTS door Frans CRAENHALS Kost slechts 29 F.

EEN TROUWE KUIFJE'S VRIEND

Gaston Merckx van Puurs, mocht voor enkele weken met zijn vader naar Brussel komen. Gaston's vader reed door de Lombardstraat, maar had geen tijd om te stoppen en Gaston even te laten aanlopen bij de redactie en in de KUIFJE's winkel. Gaston nam de gelegenheid te baat om een foto te maken van onze winkel. Voor de deur van de KUIFJE's winkel stond toevallig een Citroën, en Gaston zou graag weten of dat dit de wagen is van Willy Vandersteen? Neen, Gaston, die wagen kon niet van Willy Vandersteen zijn, omdat hij met een Studebaker rijdt. Het heeft mij veel genoegen gedaan te horen dat je KUIFJE prachtig vindt. Ik hoop dat je een mooie prijs zult winnen in onze volgende Grote Prijsvraag.

KUIFJE AAN ZEE

UITSLAG VAN DE BALLONWEDSTRIJD

DE ballonwedstrijd, vorige zomer door ons georganiseerd aan de kust, kende een groot succes. Duizenden jongens en meisjes namen er geestdriftig aan deel.

Hier gaat dan de uitslag :

1e PRIJS : Jean-Luc Billaud van Annœullin (Frankrijk), wint een AJAX fiets, type KUIFJE (waarde 2.250 F.).

2e PRIJS : Christiane Maes, van Tienen, wint een HELVA uurwerk, type KUIFJE (waarde 895 F.).

3e PRIJS : Jaak Slesinger, van Schaarbeek, wint een HELVA uurwerk, type KUIFJE.

4e PRIJS : Marc Ravenschot, van Duffel, wint een HELVA uurwerk, type KUIFJE.

VAN DE 5e TOT DE 24e PRIJS : 20 albums van de LOMBARD collectie.

Meer dan 1.000 kaarten, uit vijf verschillende landen, kwamen bij ons toe. Alle jongens en meisjes van wie wij een kaartje ontvingen, krijgen zoals beloofd, een mooie verrassing.

Wij wensen de winnaars van harte proficiat en danken al onze vrienden voor hun medewerking.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

ken wij ons best!

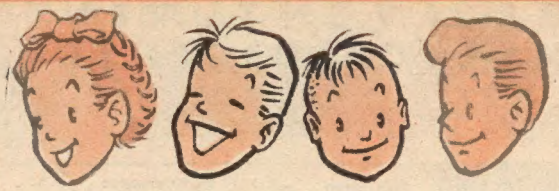

DE ZONEN VAN LAMBIK

DE SLIMMERD

Flupke : Hé, Kwik, waar loop je zo hard naartoe ?

Kwik : Naar huis... een rammeling halen... bij ons moe...

Flupke : Moet je daar zo hard voor lopen ?

Kwik : Ja, want als ik niet rap ben, krijg ik ze van onze va !...

Hendr. Verhelst, Zwijndrecht.

OP ZEE

De kapitein en de stuurman staan aan de reling.

Stuurman : Wat een weer ! Wat een weer ! Het buldert en het stormt hier !

Kapitein : Ja, ik zou wel eens willen weten wie dit de « Stille Oceaan heeft genoemd...

Hans Rietveld, Utrecht (Nederland).

BIJ DE TANDARTS

Karel zit bij de tandarts. Deze komt met een vervaarlijk uitziende instrument op hem af.

— Au, au..., roept Karel.

— Ach, jongen, doe niet zo mal, ik heb je kies nog niet aangeraakt !

— Dat weet ik, dokter, maar u staat op mijn teen...

Charles Hulstaert, Rotterdam (Nederland).

DE HOND

Meester : Jantje, wat kom je hier toch doen met die hond ? En dan nog zo'n smerige... Ik ben er vies van ! Ik heb gevraagd insecten mee te brengen, maar geen hond !

Jantje : Maar die zit vol vlooien, meester !

Jos Crol, van Mechelen.

TE LEVEND

De gastvrouw bracht een pudding op tafel. Deze schudde hevig, tot groot vermaak van de kinderen. Doch een van hen riep :

— Ik wil er niet van... Die is nog niet dood !

Hans Kemp, Haarlem (Holland).

VERDWAALD

EEN Fransman, die verdwaald is in een dikke Londense mist, vindt plotseling een trap. Hij gaat die trap af en stoot tegen iemand aan, die de trap opklimt.

— Excuseer, sir, zegt hij, waar kom ik uit als ik verder ga ?

— In de Theems, antwoordt de andere.

— Ben je daar zeker van ?

— En of ! roept de Engelsman. Ik kom er juist uit !

— Ben je er haast mee klaar, makker ?

WIE WAS DE EZEL ?

EEN slecht gezinde heer wandelde op het voetpad. Hij wilde niet uit de weg gaan voor een heer, die uit de tegenovergestelde richting kwam, en zei :

— Voor een ezel ga ik niet uit de weg !

Daarop antwoordde de andere :

— Ik wel.

Luc Troch, Aalst.

DE TEST VAN DE WEEK

KAN MEN JE VERTROUWEN SCHENKEN?

SOMMIGE mensen boezemen dadelijk vertrouwen in. Andere mensen wantrouwt men eerder. Pas wanneer men hen goed kent, weet men dat schijn soms bedriegt. Men mag niemand wantrouwen, doch met een onbekende moet men steeds voorzichtig zijn, en mag men zijn vertrouwen niet blindelings schenken.

Wil je weten of men jou vertrouwen schenkt, antwoord dan met JA en NEEN op volgende vragen :

Geef je het voorwerp, dat je geleend hebt, in onberispelijke staat terug ?
Kan je een geheim dat je werd toevertrouwd bewaren ?
Voer je de opdrachten die je gegeven werden naar best vermogen uit ?
Kan je een belofte houden ?
Wanneer je over een jongere broer of zusje moet waken, doe je dat dan ook ?
Wanneer je de schuldige van een of ander misdrijf kent, kan je dan je mond houden ?
Wanneer je onmogelijk op een afspraak kan zijn, verontschuldig je je dan op tijd ?
Je vriend heeft moeilijkheden, help je hem zonder dat hij het eerst moet vragen ?
Je jongere broer heeft een of ander kattekwaad uitgehaald. Verdedig je hem om te verhinderen dat hij straf zou krijgen ?
Wanneer men een « vrijwilliger » vraagt, meld jij je dan aan ?

RAADSELTJES

1. — Wat valt er door de ruiten, zonder die te breken ?

2. — Waarmee eindigt de wereld en waarmee begint de dood ?

OPLOSSINGEN :

1. — Zonnestralen.

2. — De vierde letter van het alfabet.

KAN JE IN EVENWICHT BLIJVEN ?

EEN grappig spelletje waarvoor je niet alleen handig moet zijn, doch waarbij je ook je hersens moet gebruiken. Het is bovendien een puike evenwichtsoefening.

Leg een stevige stoel met de rug naar boven op de grond. Vraag nu aan je vriend om achter de laatste sport van de stoel te knielen en het snoepgoed (chocolade, toffee of koekje) dat je op de bovenste rugleuning hebt gelegd, met de mond te grijpen *zonder z'n handen* te gebruiken ! Dat lijkt eenvoudig doch, indien je proefkonijntje er niet aan denkt het zwaartepunt van z'n lichaam te verplaatsen telkens hij vooruit kruipt, zal hij er nooit in gelukken de toffee te grijpen. Integendeel ! Hij zal voorover stuiken. (Tek. 2.) Wees dus gereed hem op te vangen !

TWEE jongens knielen tegenover een en op 1 m afstand van elkaar op de grond. In hun linkerhand stop je een kaars. De ene moet branden, de andere niet. Nu moeten ze met hun rechterhand hun rechtervoet bij de enkel vasthouden en trachten de *niet* brandende kaars te ontsteken aan de brandende. Lang niet makkelijk, hoor !

KLEUREN

Jullie hebben zeker gezien, vrienden, dat deze week enkele bladzijden van « Kuifje » niet zoals naar gewoonte in kleuren gedrukt zijn.

Wees er maar van overtuigd, dit is alléén te wijten aan technische redenen, en weldra zul je « Kuifje » terug zo kleurrijk vinden als weleer.

JE VINDT DE ANTWOORDEN OP DE TEST OP BLADZIJDE 31

DOOR WILLY VANDERSTEEN

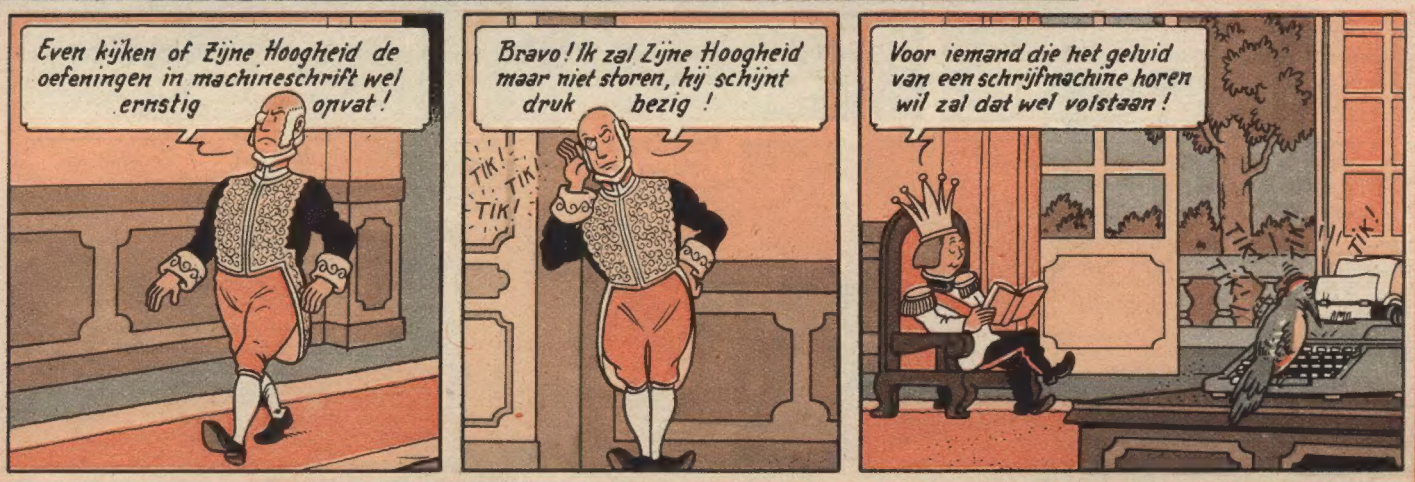

DE AVONTUREN VAN CHLOROPHYL

GEEN SALAMI VOOR PHILOMEEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN ALEX

TEKST EN TEKENINGEN VAN JACQUES MARTIN

DE TIARA VAN ORIBAL

Alex en zijn vrienden kwamen toe in een vesting. Twee gedaanten sluipen toe...

EXCLUSIVITEIT VOOR « KUIFJE »

Hallo Hallo, hier LUC VARENNE !...

DE ITALIAANSE GESCHIEDENIS VAN STAN OCKERS

GEEN enkel liefhebber van de wielersport zal de prachtige koers, die Stan Ockers tijdens het Wereldkampioenschap te Frascati in Augustus jl. reed, licht vergeten. De kleine Antwerpenaar kon zich, toen hij meer dan acht minuten vertraging had op het eerste peloton van negen renners, de weelde veroorloven Bobet en Coppi feestelijk aan zijn pedalen te lappen. Dat was waarlijk knap werk !

MAAR Ockers was niet alleen, de Italiaan Monti hing aan zijn wiel.

Hij kon hem echter netjes loswerpen. Naar hij zelf vertelde, voelde hij zich nadien veel lichter. Met veel zwier bereikte hij het hoofdpeloton. Fornara, Anquetil en de overige renners van de eerste ploeg voelden de moed in hun benen zinken toen ze Ockers bemerkten. Wat weinigen

weten is het feit, dat deze klein, zonderlinge man zo intelligent rijdt. Ockers is klein, zo mager als een dag zonder vlees, nerveus als een electrisch scheerapparaat. Lang geen Olympisch athleet dus. Tot op de dag dat hij te Rome triomfeerde, kon men over hem trouwens niet spreken als over een «groot kampioen». Hij was heel zeker een goed renner, maar bleef steeds net een verdieping onder die van de internationale kampioenen.

Nu Stan wereldkampioen is woont hij op dezelfde verdieping als de « groten », en als hij op de tenen staat kan hij Bobet, Coppi en de anderen van uit de hoogte bekijken! We doen ons hoedje af voor Stan, hij was werkelijk prachtig !

★

IK heb het geluk gehad Ockers verschillende keren te ontmoeten tijdens een Ronde van Frankrijk. Hij reed de ronde niet ieder jaar. Twee jaar geleden b.v. was hij niet bij de ploeg. Misschien meende het selectiecomité toen dat hij nog te jong was ! Stan telt nu zes en dertig lentes, maar zegt men niet dat het leven pas begint op veertig? Ik zeg dit niet, vrienden, om jullie te ontmoedigen, om jullie te vragen ouder te worden. De tijd gaat zo snel !...

Wat mij steeds opviel bij de zonderlinge wereldkampioen, is de zorg waarmee hij iedere rit van de Ronde voorbereidde. Geen enkel renner bestudeert zoals hij iedere rit die hij heeft af te leggen. Stan heeft een zeer goed geheugen, hij weet precies in welke rit er een haarspeldbocht is en dat de renner, die deze bocht éérst ingaat, niet meer zal ingehaald worden. Geloof me vrij, in dit geval is Stan steeds bij de eersten. Ockers is de enige renner die iedere avond de rit voor de volgende dag bestudeert, hij maakt er een schets van en hangt die aan de hals. Hij weet precies op welk ogenblik en op welke plaats er, normaal, iets zal gebeuren.

★

Je vraagt je misschien af hoe het mogelijk is dat Stan dan altijd de eeuwige tweede bleef ? Misschien is dit eenvoudig omdat hij niet het formaat heeft van een groot kampioen.

OP zekere dag, tijdens de laatste Ronde van Frankrijk, zocht ik hem op in zijn kamer. Ik wou namelijk weten wat hij over Jean Brankart dacht.

Stan drukte zijn bewondering uit voor die jonge renner en voegde er aan toe :

— Als ik eens zijn benen had of die van Impanis...

De physieke weerstand van Stan is niet groot, maar hij heeft een ijzeren wil en zijn verstand doet de rest.

Zelfs diegenen die naast hem rijden, kunnen nooit merken dat Stan soms moe is! Op het einde van een zware rit, wanneer men b.v. 270 kilometer in de benen heeft, zoals dit het geval was te Rome, zijn al de renners uitgeput en duwen als automaten op de pedalen. Stan Ockers maakt hierop een mooie uitzondering.

Tot op het einde van de koers behoudt hij zijn luciditeit en weet precies wat hij doen moet. Steeds vindt hij nog de tijd om, vlak voor de aankomst, met de blik zijn vijfjarige zoon Eddy in de tribune te zoeken.

Dit was ook het geval tijdens het wereldkampioenschap en op dit ogenblik begreep ik hoe fris en vol moed Stan nog was. Na zijn triomfantelijke aankomst vroeg ik hem :

— Je jongen is zeker fier op zijn vader ?

En Stan antwoordde :

— Ja, maar hij is nog te klein om dat te realiseren.

— Het is prachtig, zei ik hem, in de vreemde ons vaderlandslied te horen spelen om een Belgische overwinning te begroeten.

Dank zij Stan Ockers hebben wij werkelijk mooie ogenblikken beleefd te Frascati, en daarmee eindigt dan de mooie Italiaanse geschiedenis van de Antwerpenaar, Stan Ockers.

Luc Varenne

SPECIALITEIT Huret

VERTELT : « DE GEHEIMZINNIGE FIETSER »

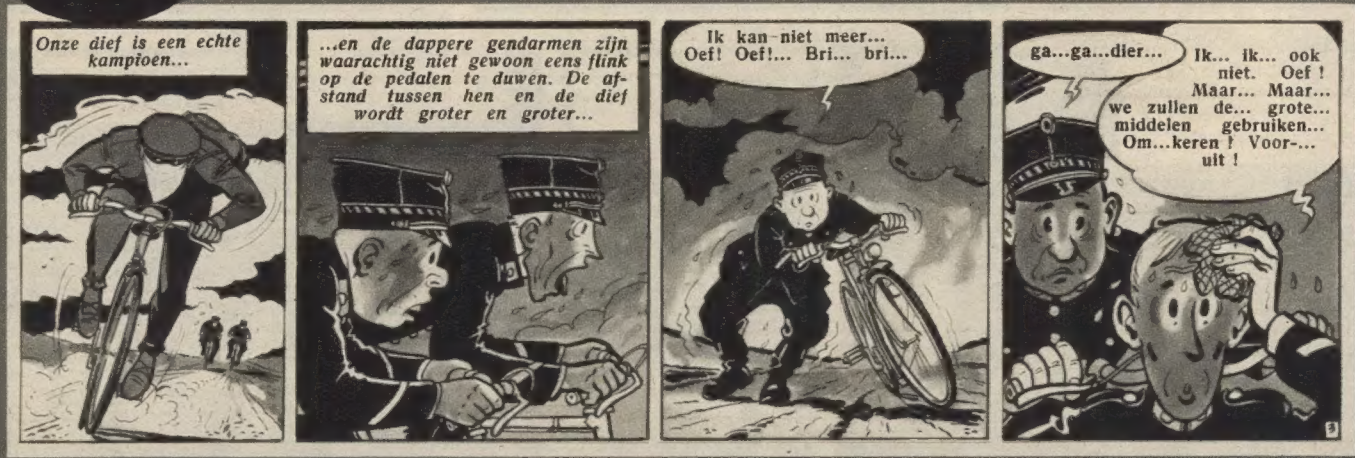

GEEN VOLMAAKTE FIETS ZONDER DERAILLEUR HURET

EEN DROGE ZOMER

NOVELLE VAN GOMMAAR TIMMERMANS - GEÏLLUSTREERD DOOR BOB DEMOOR

ROND een uur of tien waren de Bouwelaren teruggekomen en de bedevaarders hoorden, tot hun groot spijt en teleurstelling, dat zij het heiligenbeeld niet mochten meenemen.

Als de pastoor er niet was tussengekomen, zou het zelfs tussen de twee groepen tot een gevecht in regel gekomen zijn, maar nu bleef het slechts bij een paar kwade woorden en bedreigingen voor latere datum.

Zij trokken af, en lieten twee sterke mannen achter om aan de verdwaalden te vertellen wat er gebeurd was.

's Anderendaags, als het nieuws in de stad rond was gegaan, heerste er overal verslagenheid, er werd over niets anders meer gesproken. In de staminees stak men de koppen bijeen.

— Ha, dat die loeders van Bouwel nog maar eens ne poot in onze stad zetten om gewijde rozenbladeren te komen halen om hun beesten tegen mond- en klauwzeer te vrijwaren, dan zullen wij eens zien wat er zal gebeuren!

Men hoorde niets dan bedreigingen tegen de boeren van de Kempen, de een al straffer dan de andere.

— Ha, ik zet zelf patatten in mijnen hof! Ik gun ze ginder geen sol meer! Dat ze hun waterpatatten zelf maar opeten!

Van s' morgens vroeg was den beiaardier al in den toren gekropen met een verrekijker om op tijd de komst van de achterblijvers te kunnen zien en ze met beiaardmuziek te kunnen verwelkomen.

Tegen de noen zag hij een stip op den bleken steenweg nader komen... Daar rap met de verrekijker naar gezien, en ja, daar waren ze, maar wat hadden ze daar bij op een kruiwagen?... Ja, nu kon hij het goed zien: het was een man. Wel goeie God zou er hun iets overkomen zijn?

Hij liep rap naar zijn klavier en speelde « Daar zijn de appeltjes van Oranje weer ».

Het volk op straat was op de hoogte en men liep naar de stadspoort de mannen tegemoet. Kolonel Kartets zat op den kruiwagen met een kompres van witwater om zijnen knoesel en het beeld van den heiligen Donatus in zijn armen. Naar men later hoorde, was de kolonel nog geen kwartier ver in een molshoop getrapt, had zijnen knoesel verstuikt en men had hem den helen gronzigen nacht moeten dragen.

De pastoor, die ondertussen verwittigd was, kwam met zijn armen in de lucht afgelopen.

— Mannen, hoe zijt gij aan dat beeld geraakt? Toch niet gestolen of afgepakt zeker? Alles behalve dat hé! Geen heiligschenderij! 't Is zo al erg genoeg!

— Neen, neen, mijnheer pastoor! Men heeft ons ginder het beeld meegegeven. Zij zijn van gedacht veranderd. Zij hebben gezegd als sint Donatus aan u regen geeft, dan zal hij ons toch ook niet vergeten. Ze hebben ons dezen morgen gevonden. Want wij waren verloren gelopen, en wij hebben spek en eieren gegeten en zij hebben een hesp meegegeven als geschenk voor de Coletienen. Neen, dat moet gezegd zijn, dat zijn nu de braafste mensen die ik ooit ontmoet heb!

De burgemeester die na het eerste nieuws met een paar aspirienen in zijn bed was gaan liggen, was bij het horen van dit bericht op slag genezen. De mensen waren lijk in den hemel van blijdschap.

— Ziet gij wel! Wat heb ik altijd gezegd: op den buiten woont het beste volk.

Het beeld van sint Donatus werd in 't midden van de kerk onder een baldakijn opgesteld, en zag op nen halven dag meer kaarsen voor zich branden dan het te voren in heel zijn bestaan had gezien.

's Avonds werd het den eersten keer rond de stad gedragen langs de vesten, de velden, de uitgedroogde Neet en de poeierdroge stadsfontein, om goed aan den heiligen te laten zien hoe straf en rap er moest geholpen worden.

De burgemeester bleef den helen nacht met de leden van den gemeenteraad op de pui van 't stadhuis zitten, en den torenwachter had opdracht gekregen van bij 't eerste gedacht van een regenwolk, van welken kant ze ook mocht komen, de grote klok te luiden.

Geduldig zat men te wachten op het klokkengelui, elken keer als het uur op den toren sloeg, sprongen zij allen gelijk recht. Het was een spanning om niet uit te houden. En plots, om drie uur in den morgen begon de grote klok te luiden eerst stillekens, maar dan harder en harder, tot dat op den duur uw oren er van singelden.

De gemeenteraad sprong op, en veel mensen die met aandachtige oren in hun bed lagen, waren met enen wip beneden en de straat op. Men danste in 't midden van de straat. Men omhelsde malkander.

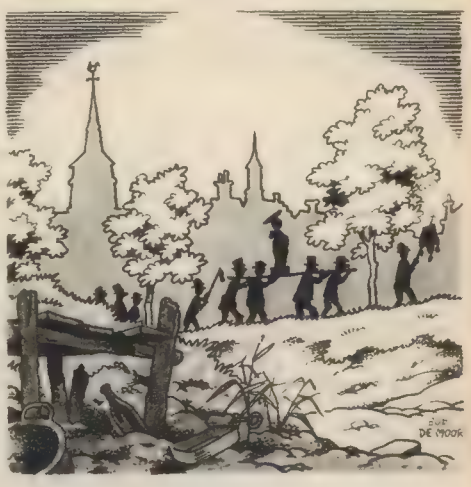

— Daar is het, daar is het! Een mirakel, ha! ha! Vie- van sint Donatius!

Men liep naar de kerk waar men het beeld van den heiligen op de schouders ronddroeg.

Plots stopte het klokkengelui. De mensen zagen nieuwsgierig naar boven, wat zou er aan de hand zijn? De nachtwaker had toch van aandoening niks gekregen zeker?

Men moest niet lang op uitleg wachten, want daar kwam hij al naar beneden gelopen.

— Stop! Ga terug naar huis! 't Is niets! Ik heb mij vergist! Er zijn geen regenwolken. Het was den smoor van den eersten trein!... Ik ga rap terug naar boven!

Dat viel lijk roet in het eten. Men had de koeragie niet meer om kwaad te zijn. Het beeld werd gauw terug onder zijn baldakijn gezet en de mensen trokken naar huis en schonken de koffie al op, omdat er van slapen nu toch niets meer kwam.

De burgemeester was buiten zijn eigen van kwaadheid.

— Ne serieuze mens zó voor den zot houden! brulde hij. Daar komen vodden van! en hij moest wel drie borrels pakken eer hij zo'n beetje bekomen was.

Opeens begon de klok weer te luiden. Nu zó hard niet als daarstraks, maar men kon ze toch duidelijk horen.

Iedereen liet staan dat stond, en vallen wat viel, en op nen loop naar de kerk. Rap het beeld uitgehaald en rondgedragen. Maar eer men er mee aan 't portaal was, klonk de stem van den torenwachter schril van 't verschieten boven alles uit:

— Halt! Stop! 't Is weer niks! Ik ben daarboven uitgeschoven en heb mij aan 't klokzeel moeten vastklampen om niet naar beneden te vallen..

Men zette het beeld rap terug, en riep kwade woorden naar den torenwachter die veiligheidshalve halverwege zijn draaitrapken bleef staan. (Wordt voortgezet)

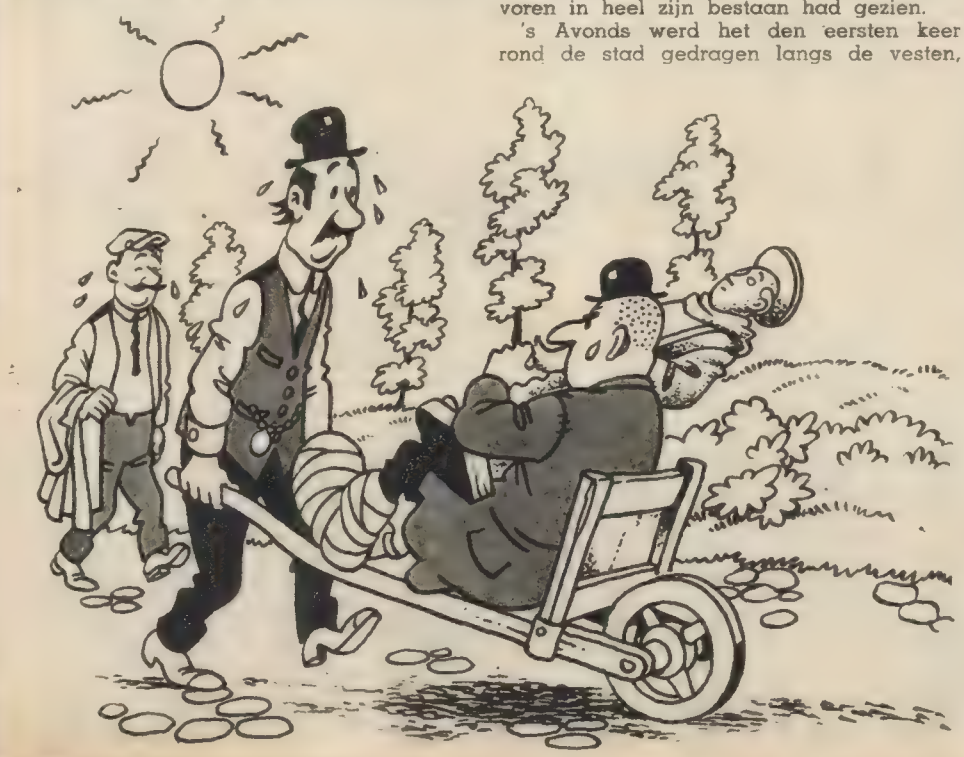

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

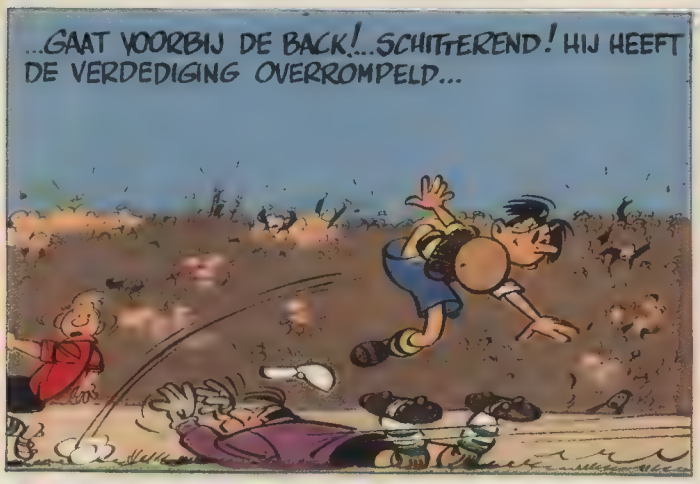

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Tijdens z'n eerste proefvlucht met een « Driehoek » boven Japan, had Dan pech : het toestel schoot in brand. Hij bracht verslag uit en keerde naar ijn hotel terug...

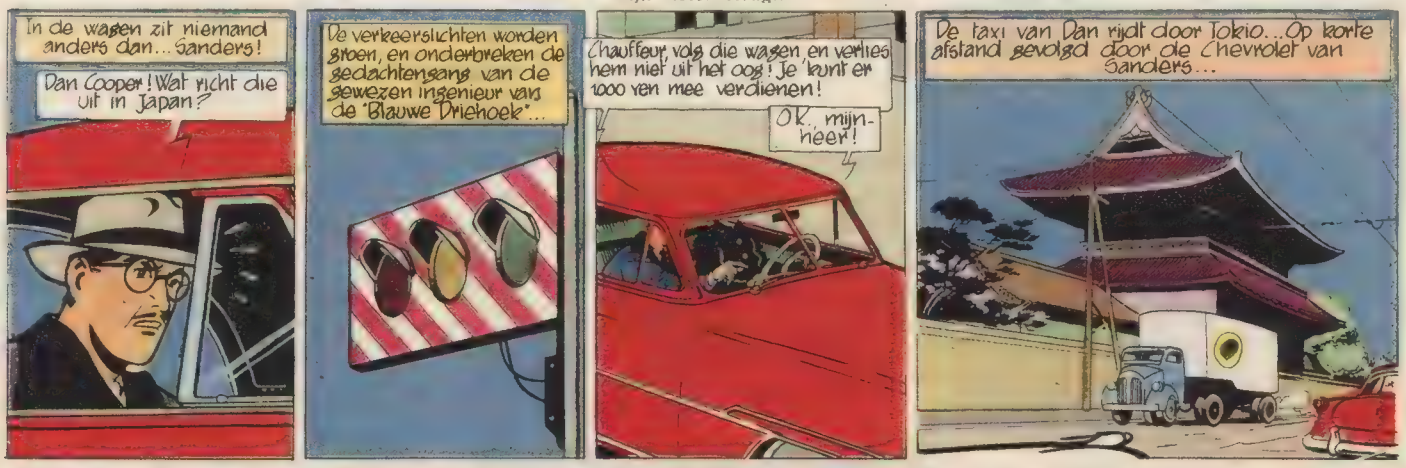

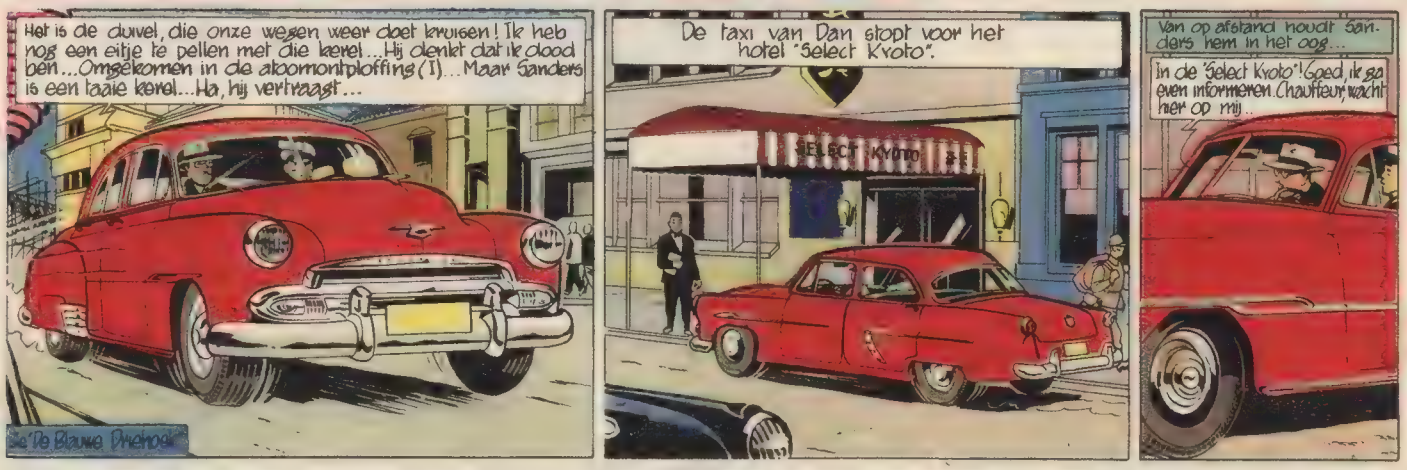

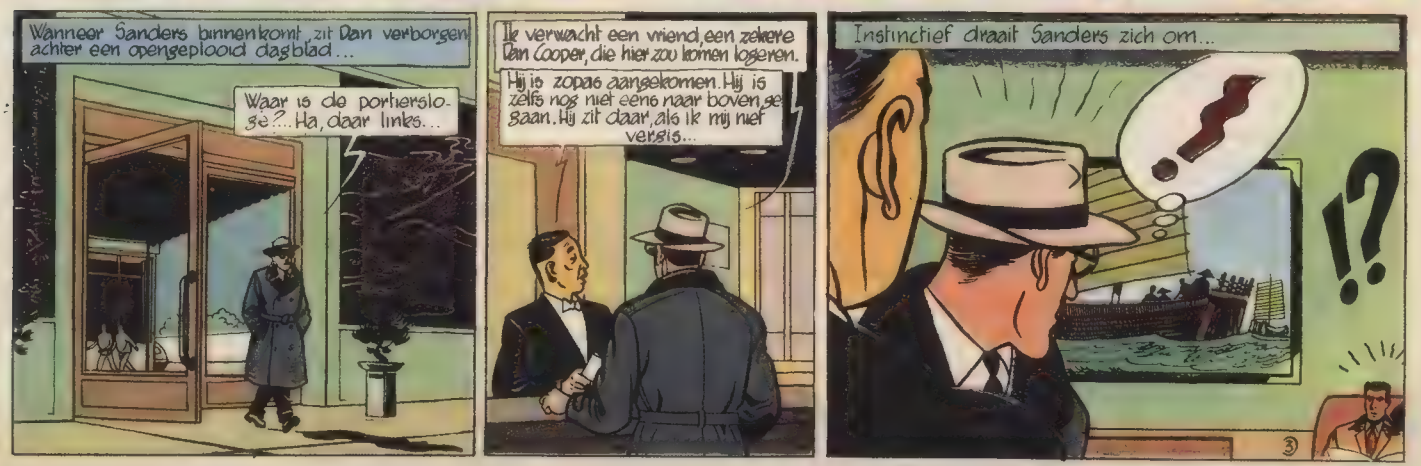

(Wordt vervolgd)

1955: JAAR NUL VAN HET INTERPLANETAIR TIJD

DE KUNSTMATIGE

1

EEN KLEINE BASKETBAL !

OP 29 Juli jl. kondigde president Eisenhower aan, dat hij z'n toestemming had gegeven voor de constructie van de eerste kunstmatige satelliet, die tussen Juli 1957 en December 1958 in de ruimte zal gestuurd worden. Deze belangrijke verklaring sloeg in. In de kranten van alle landen werden er lange artikels en beschouwingen aan gewijd.

De satelliet waarover sprake, zal niet groter zijn dan een basketbal en er zal geen enkel levend wezen in plaats nemen. We vinden er slechts een miniatuur-laboratorium in dat alle kostbare inlichtingen over z'n omgeving opneemt en naar de aarde doorzendt. Deze observaties zullen het mogelijk maken andere, steeds meer geperfectionneerde kunstmatige satellieten te bouwen die, eensdaags, de mens mee zullen nemen naar de maan...

DE mens droomt er reeds eeuwen van naar de maan te kunnen reizen. Jules Verne fantaseerde een reis naar onze satelliet (de echte) en wie van jullie herinnert zich niet het tekenverhaal « Mannen op de Maan » van onze vriend Hergé.

In 1911 nam Dr. Bing een brevet voor de constructie van de Extraterrestrische-raketten, in 1920 plande Ziolkowski de constructie van een « vliegend-eiland » dat als een satelliet om de aarde zou draaien, in 1929 dacht Noording er aan een satelliet te lanceren, die er zou uitzien als een wiel en zou draaien met een snelheid van 1 meter per seconde. Dit wiel zou een observatorium en een machinekamer bevatten. In de Duitse basis Peenemünde werden in 1930 proefnemingen gedaan die tot de practische verwezenlijking van raketten, die een snelheid van 2 km per seconde bereikten, leidden. Te Peenemünde werden de beroemd en beruchte V 1 en V 2 geboren. In 1951 had er te Londen een, eerder discreet, congres van de « Kunstmatige satelliet » plaats.

Het lanceren van reuzensatellieten gestuwd door een normale brandstof stelde ernstige problemen en de kostprijs ervan liep in de astronomische getallen... De kernenergie bracht hierin diepgaande wijzigingen.

OPERATIE « MOUSE »

Het project tot het lanceren van de eerste kunstmatige satelliet draagt de naam « Mouse » (muis) of : Minimum Orbital Unmanned Satellite of Earth. Die satelliet is eigenlijk een driedubbele raket aangedreven door atoomenergie. Ze wordt in haar geheel vertikaal en met een snelheid van 2,8 km per sec. gelanceert en stijgt tot op ongeveer 50 km. Op dit ogenblik vallen de lege brandstofreservoirs in zee en stuwt de motor van raket N^{r} 2 het hele gevaarte met een snelheid van 2 tot 5 km per seconde tot op 150 km. De elementen van raket N^{r} 2 worden afgeworpen en het is raket N^{r} 3 welke de satelliet met een snelheid van 7,7 km per seconde 400 km hoog brengt. Hier ontsnapt de basketbal aan de wetten van de zwaartekracht en wordt een satelliet van de aarde. Van dit ogenblik af en gedurende een periode die van twee weken tot één jaar kan duren, draait de ballon rond onze aarde.

« In de Ver. Staten zou men, aldus verklaarde de Amerikaanse professor Newell te Brussel, het inzicht koesteren zes tot tien kunstmatige satellieten te lanceren. De enen zouden langsheen de Evenaar draaien, de anderen van Pool tot Pool. »

HALLO AARDE ? HIER IS DE « MUIS »

De satelliet draagt een laboratorium

BIJ DE FOTO'S

● *Foto 1. — Een foto van de aarde, genomen van op een hoogte van 160.000 meter. Ze toont zeer duidelijk een bocht van ongeveer 520.000 km2 boven de Verenigte Staten en Mexico. De foto werd genomen met een camera aan boord van een V 2, opgestegen van White Sand (New Mexico)). De langwerpige, donkere vlek is de Baai van Californie, van de Stille Oceaan gescheiden door een schiereiland. De witte vlekken zijn wolken.*

● *Foto 2. — Dat de aarde rond is bewijst deze foto genomen op een hoogte van 95 km. Dit document bestaat eigenlijk uit een reeks foto's genomen door een camera aan boord van een V 2. De cijfers duiden de geografische plaatsen aan. Hier volgen de voornaamste : 1. Mexico. - 2. Baai van Californie. - 12. Albuquerque. - 15. De Rio Grandestroom.*

● *Foto 3. — De reisroute van de eerste satelliet, die in het jaar 1957 in de ruimte zal gestuurd worden en met een snelheid van 28.000 km per uur op een hoogte van 400 km rond de aarde zal draaien.*

ROKAL

MOBA ERLANGEN

Liliput

K S

ELEKTROSPIELWAREN

RMM TANKS

RÜCO

VAU-PE

Fleischmann

HAMO

AL deze merken vertegenwoordigen : treinen, trams, trolleybussen, kabelsporen, huizen, bomen, bruggen, tanks, figuurtjes en een heleboel bijbehorigheden, die tentoongesteld zijn in onze stand van het « SPOORWEG-SALON » in het CENTRAAL STATION te Brussel. JE HEBT NOG VIER DAGEN TIJD om al deze mooie dingen te bewonderen en te zien funtionneren ! Het salon wordt gesloten op 6 November.

ETABLISSEMENTS D. G. H. IMPORTATEURS — GROOTHANDELAARS Weldadigheidstraat 22-24 BRUSSEL.

ERK. - SEDERT 29 JULI HEBBEN ALLE GELEERDEN NOG SLECHTS EEN DOEL:

SATELLIET

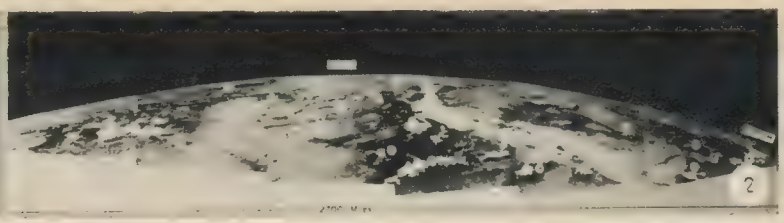

mee en het electronisch brein van dit laboratorium krijgt z'n bevelen van de aarde. Alles wat dit brein automatisch opneemt, registreert het op een magnetische band van 2 mm breedte (een magnetische band kan duizend informaties per centimeter opnemen). Het laboratorium is met vele ingewikkelde apparaten uitgerust en deze laatsten zullen bijna op al de vragen welke de geleerden zich stellen, kunnen antwoorden. Eens haar werk gedaan en rekening houdend met het feit dat ze tijdens haar omloop dichter bij de atmosfeer van de aarde zal komen, zal de wrijving (tussen satelliet en lucht) op een bepaald ogenblik zeer sterk worden. Door de hieruit voortspruitende hitte zal de kunstmatige satelliet uiteenvallen.

IN HET JAAR 2007 LANDEN WE OP DE MAAN

De verkenning van de ruimte op een afstand van 400 km van de aarde, is voor de geleerden slechts de eerste stap ter verovering van het heelal. Heel wat ontwerpen liggen ter studie om, dank zij de gegevens die de Operatie « Mouse » zal verstrekken de volgende stap te wagen. Er is ondermeer sprake van een « satelliet 36.000 », die op 35.920 km van de aarde langs de Evenaar zou draaien en haar omloop in 24 u. zou afleggen. Wij, aardbewoners, zouden de indruk hebben dat ze stilstaat. Deze satelliet zou in 1960 kunnen gelanceerd worden en ze zou de voorloper zijn van de satellieten met passagiers : muizen of andere proefkonijntjes. De reacties van deze proefkonijntjes zou men van op de aarde kunnen observeren. Later komen dan de mensen aan de beurt. De Russen hebben reeds experimenten in die aard gewaagd, niet met een satelliet doch met raketten. In Augustus jl. verklaarde prof. Karpenko hieromtrent aan de « Pravda » het volgende : « Bij middel van radio geleide raketten hebben reeds een hoogte van 500 km bereikt. Instrumenten namen de drukking op evenals de temperatuur en konden de samenstelling van de lucht determineren. Kleine dieren werden in speciale kooien tot die hoogte meegevoerd. Hun reactie kon, van bij hun vertrek op de aarde, bestudeerd worden. »

De kunstmatige satellieten zijn niet alleen van nut om de belangrijke inlichtingen welke ze de geleerden geven, maar tevens omdat ze zullen toelaten de telecommunicaties tussen de continenten te verbeteren en ze als relais voor de televisie kunnen dienen. Naar verluidt zouden drie relais-satellieten volstaan, om het programma van één T.V. station over heel de wereld uit te zenden.

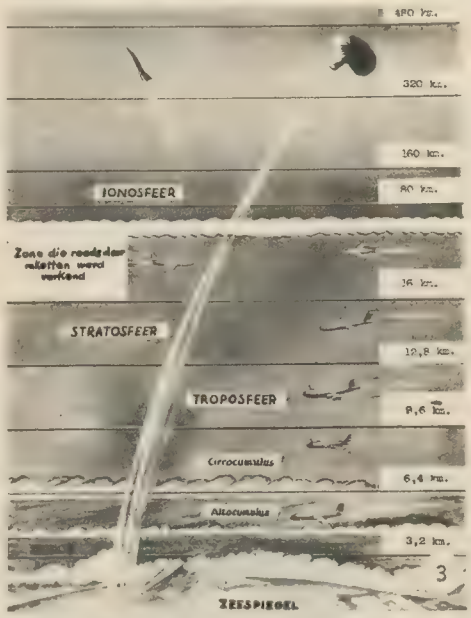

De dag na de belangrijke verklaring van Eisenhower, blokletterde een New Yorks dagblad « In het jaar 2007 landen we op de maan ! » Inderdaad. Dank zij de kunstmatige satellieten, behoren de interplanetaire reizen tot de mogelijkheden. Een satelliet of een raket moet er echter in slagen de snelheid van 11 km per seconde te bereiken, om te ontsnappen aan de aantrekkingskracht van de aarde en als een meteoor in de ruimte te zweven. Wanneer men, inplaats van op de aarde van de « satelliet 36.000 » kan starten, volstaat een snelheid van 1,38 km per seconde om aan de aantrekkingskracht van de aarde te ontsnappen.

De Russen gaven reeds een gedetailleerde beschrijving over « onze » aankomst op de maan : « De eerste raket zou per radio van op de aarde geleid worden. Ze bevat een kleine tank, die eveneens per radio geleid wordt van op de aarde, en die uitgerust is met een televisiecamera; dezelfde camera als die welke men gebruikt voor televisie-uitzendingen buiten de studio. Dank zij deze camera kunnen de geleerden, welke op aarde bleven, de oppervlakte van de maan bestuderen en de weg kiezen die de kleine tank zal volgen. De tank heeft eveneens meetinstrumenten aan boord. De geteleviseerde beelden en de resultaten gegeven door de meetinstrumenten, worden doorgezonden naar het station op aarde.

Met deze kleine tank kan men op de maan de plaats kiezen, waar de transportraketten de nodige brandstofreserves kunnen aanvoeren en waar installaties voor de aankomst en het vertrek van de raketten kunnen opgericht worden. Tussen deze eerste reis, hier beschreven, en de eerste reis naar de maan van de cosmische raket met passagiers, zou er slechts één of twee jaar verlopen. De eerste maanexplorateurs zouden zo lang op onze bleke satelliet kunnen blijven als nodig is. Alles wat ze nodig hebben om te leven en te werken, wordt met de transportraketten aangevoerd. Om weer te keren naar de aarde, nemen ze brandstof op de maan en gebruiken de installaties (om op te stijgen) welke vooraf werden gereed gemaakt. Tijdens de reis nemen ze nogmaals brandstof op de kunstmatige satelliet.

Hun vlucht wordt gecorrigeerd door het radiotelestation op de aarde.

De automatische radiogeleide raketten openen de mens de weg naar het heelal! »

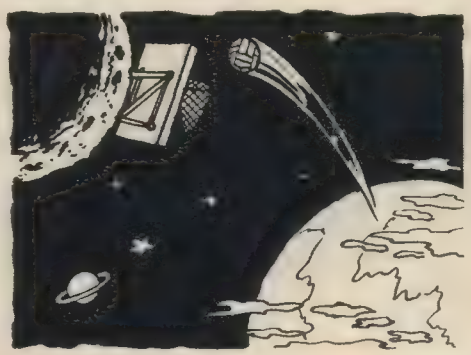

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DE ZAAK ZONNEBLOEM

DOOR HERGÉ

Professor Zonnebloem vervaardigde een toestel dat supersonische golven uitzendt en dat twee rivaliserende machten wensen te bezitten. Kuifje en Haddock hebben reden om te geloven dat hun vriend zich in handen van de Borduren bevindt. Ze nemen te Genève het vliegtuig naar de hoofdstad van Bordurië.

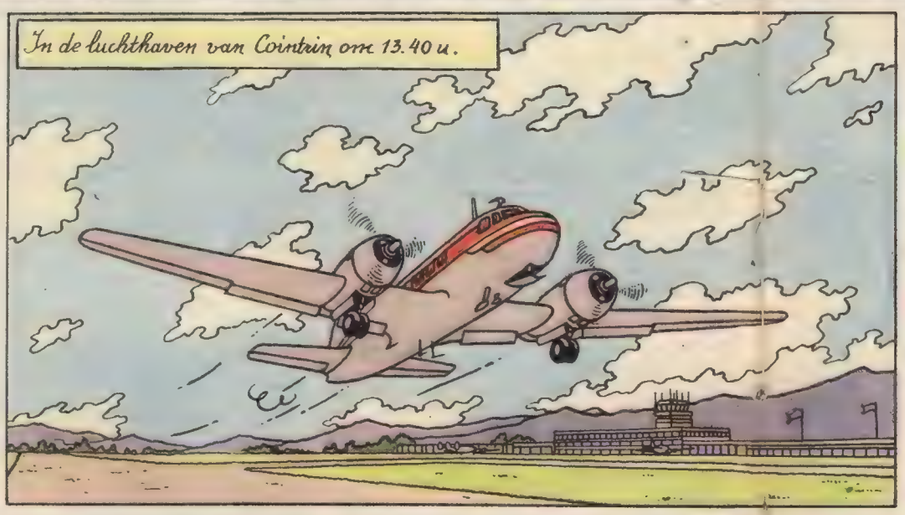

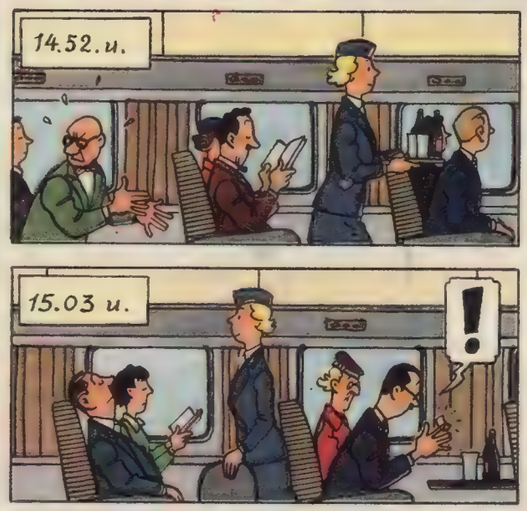

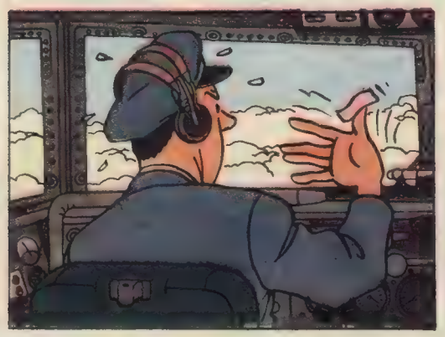

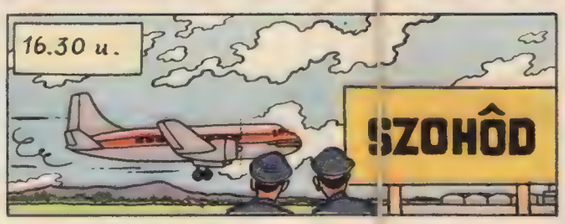

(Wordt voortgezet.)

GROTE PRIJSVRAAG VAN HET SUPE

3e PROEVE

1.250 PRIJZEN

VOOR EEN WAARDE VAN MEER DAN

400.000 F.

DE VERLOREN MEDAILLONS

WIE IS DAT?

Geef ons de naam van de vijf personen die je op deze bladzijde ziet. Voorbeeld: Nr 1 = Ernest Claes.

DOOR DEEL TE NEMEN AAN ONZE GROTE PRIJSVRAAG KAN JE DEZE PRACHTIGE AUTO WINNEN

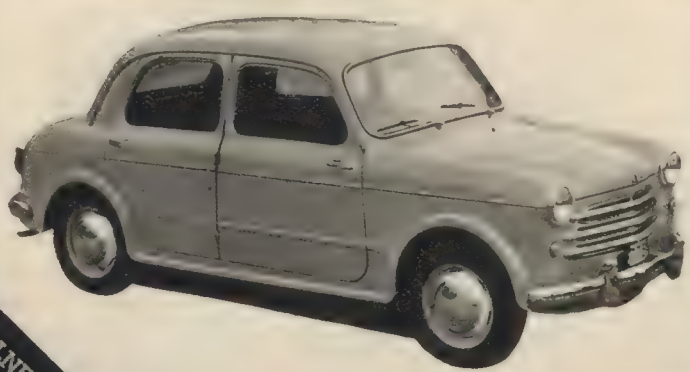

- Een 4 cylinder-motor die niet van z'n proefstuk is en talrijke successen mocht oogsten.
- Fijn afgewerkte carrosserie met 4 deuren. Vier comfortabele plaatsen.
- Vier versnellingen.
- Verbazende acceleraties.
- Verbruik : 8 liter per 100 km.
- Maximum snelheid : meer dan 115 km. per uur.

ELEGANT, NERVEUS, STEVIG IS DE

FIAT 1100 B

DE IDEALE WAGEN VOOR JONGE MENSEN !

DEELNEMINGSBON
Grote Prijsvraag
Super-Kuifje 32 bl
N° 3

OPGELET ! WACHT TOT JE HET FORMULIER HEBT OM JE

R KUIFJE 32 BLZ.

LIJST VAN DE PRIJZEN

	1	EEN AUTO FIAT « 1100 B » .	78.900
	2	Een televisietoestel PHILIPS ,	15.000
3 en	4	Twee electrische treinen FLEISCHMANN	4.850
5 à	14	Tien AJAX fietsen type KUIFJE	22.500
15 à	24	Tien radiotoestellen PHILIPS.	22.500
25 à	74	Vijftig spaarboekjes aangeboden door de ALGEMENE SPAAR EN LIJFRENTEKAS.	50.000
75 à	99	Vijf en twintig GOVERNOR tenten voor 2 personen .	24.875
100 à	109	Tien uurwerken HELVA, type KUIFJE	8.950
110 à	159	Vijftig spaarboekjes aangeboden door de ALGEMENE SPAAR EN LIJFRENTEKAS	25.000
160 à	209	Vijftig fototoestellen GEVAERT « GEVABOX »	22.500
210 à	221	Twaalf vulpennen PARKER .	4.800
222 à	321	Honderd electrische treinen FLEISCHMANN	38.500
322 à	421	Honderd reactiewagens van SCIENTIFIC	16.000
422 à	496	Vijf en zeventig drinkbussen GOVERNOR	11.250
497 à	571	Vijf en zeventig campingvuurtjes GOVERNOR . .	10.875
572 à	621	Vijftig zeilboten met dubbele romp van SCIENTIFIC	7.250
622 à	651	Dertig vliegtuigen VROUM .	2.970
652 à	1151	Vijfhonderd colli van de KUIFJE's BON	40.000
1152 à	1251	Honderd voetballen MICHELIN	6.500

REGLEMENT

1. — De Grote Kuifje's Prijsvraag is gratis en al onze lezers van 7 tot 77 jaar, van welke nationaliteit ze ook wezen, mogen er aan deelnemen.
2. — De prijsvraag is verdeeld in vijf proeven en de derde verschijnt in dit nummer.
3. — De antwoorden op de vijf proeven moeten ons **samen** toekomen op een speciaal formulier dat in ons blad zal ingelast worden.
4. — Op dit formulier moeten de deelnemingsbons n^r 1, 2, 3, 4 en 5 gekleefd worden
5. — Dit formulier moet behoorlijk ingevuld en ondertekend in gefrankeerde omslag worden gezonden aan : KUIFJE-BRUSSEL, met de vermelding : « GROTE PRIJSVRAAG VAN HET SUPER-KUIFJE.
6. — De omslag mag alléén dit formulier bevatten. Geen brief of andere mededeling !
7. — De correctie van de proeven wordt in onze kantoren onder het toezicht van een deurwaarder gedaan. Tegen onze beslissingen kan geen beroep worden aangetekend.
8. — Er wordt slechts één prijs per winnaar gegeven.
9. — De prijsvraag wordt gesloten op 30 November 1955 voor alle deelnemers, deze van de overzeese gebieden inbegrepen.
10. — Alle prijzen moeten afgehaald worden voor 30 Juni 1956 en ze kunnen niet geruild worden.
11. — Het personeel van KUIFJE en de familie van dit personeel mag niet deelnemen aan deze prijsvraag.

ANTWOORDEN OP TE STUREN !

Een offerte van PHILIPS

...voor U,

die het waarom van de dingen

wenst te kennen !

Je zult zien, dat de Televisie meer is dan een gelukkige uitvinding. Het is een nieuwe levenswijze, die je moet kennen, om ze te kunnen waarderen.

Profiteer van de prachtige toelichtingsbrochure, die PHILIPS je kosteloos aanbiedt en dan zul je weten wat je aan de televisie kan en moet hebben. Je kunt daartoe volstaan, met onderstaande bon te posten.

B O N

op een postkaart te plakken en te versturen aan het adres van :
PHILIPS-TELEVISIE
Anderlechtstraat, 37
BRUSSEL

Naam : .....

Adres : .....

KOSTELOOS

.....

Localiteit : .....

VERRAAD EN HELDENMOED

IGNAAS ! Doe open ! Heb medelijden met me en doe open. Ik ben versteven van koude en verga van honger !

De jongen had de lamp gedoofd. Hij drukte zich tegen de deur en fluisterde :

— Wie is daar ?

— Il ben het, Jozef. Je weet wel, Jozef Brody. Ik heb gezien dat je alleen was en daarom klopte ik. Doe open. Ik smeek je, doe open. Er is niemand op de weg.

— Maar... hoe kon je ontsnappen ? fluisterde de jonge stalknecht.

— Ik sprong over de muur. Ik zal het je later wel vertellen, doch laat me nu binnen om me te warmen...

DE knaap aarzelde nog en dit was begrijpelijk. De Polen vochten voor hun vrijheid, maar de Russische autoriteiten waren met de Poolse partisanen niet erg gediend. Wie hen hielp liep groot gevaar...

— Neen, Jozef, neen. Ik mag het niet doen. De bazen zijn weg en ze hebben me streng verboden de deur open te doen.

— Mij zouden ze wel binnen laten. Stefaan Suwalski, je baas, is een overtuigd patriot. Hij kent me goed. Indien hij thuis was, zou hij z'n oude wapenmakker niet aan de deur laten staan...!

— Ik had liever dat je elders onderdak zocht. Loop naar Zulov, hij woont alleen en buiten het dorp.

— Onmogelijk. Dan moet ik nog vijf werst lopen en bovendien over de heuvel. Ik kan geen stap meer doen. Open de deur, Ignaas. M'n voeten zijn bevroren en ik ben helemaal verkleumd.

De kleine Pool trok ten slotte de grendel weg en de man viel letterlijk in de woning.

— Ik bega een dwaasheid, mompelde Ignaas. Ik had het niet mogen doen.

Toen hij echter de bewusteloze man aan z'n voeten zag, kreeg hij medelijden. Hij haalde de fles Kümmel te voorschijn en goot een flinke teug drank tussen de blauwe lippen van Jozef.

— Dank je, Ignaas, ik wist wel dat jij me zou helpen, stamelde de vluchteling, toen hij een beetje bekomen was.

— Ik liet je binnen, omdat het een hondenweer is. Je kan hier echter niet blijven. De Russen zullen je ongetwijfeld zoeken en ik wens absoluut niet dat de brave mensen, die me opgenomen hebben, last zouden krijgen door mijn schuld...

— Je hebt gelijk. Ik ga aanstonds voort. Gun me echter nog enkele minuten rust. Het sneeuwt zo hard dat je geen hand voor je ogen ziet. Is de telefoonlijn niet gebroken onder het gewicht van de sneeuw ?

— Neen, hier niet ! We zijn met het dal verbonden. Hoger op echter zijn de draden gebroken... Luister, verberg je op de houtzolder, je zult er zakken vinden om je toe te dekken. Hier heb je een half brood en een stuk spek. Ik loop intussen naar Zulov en vraag hem of hij niet weet hoe je uit het land kunt geraken.

De man kwam met moeite overeind. Hij goot een scheut alcohol in zijn handpalm en wreef er zijn gelaat mee in. Dan stak hij het eten in de zak van zijn kort vest.

— Ga langs de keuken. Vandaar kan je regelrecht naar de houtzolder. Moest je ontdekt worden door een patrouille, zeg dan dat je je daar verstopt hebt, zonder dat iemand er iets van weet.

Ignaas trok zijn regelmantel aan en liep heel voorzichtig de verlaten straat op. Hij zakte tot aan de enkels in de pas gevallen sneeuw. Het dorp, waarin hij woonde, lag in een vallei die men de « Miserievallei » noemde. Die avond scheen alles nog eenzamer en armer dan ooit. De zwarte, naakte bomen waren langs de kant van waar de wind kwam met sneeuw bedekt en de kleine huizen schenen haast te bezwijken onder de witte vacht. Plotseling viel het Ignaas in, dat hij vergeten had de deur van de schuur te sluiten. Haastig keerde hij op zijn stappen terug. Toen hij voorbij het venster van de boerderij kwam, zag hij in het bleke licht van de maan de silhouet van Jozef Brody. Hij stond tegen het buffet geleund en hij telefoneerde. Wat betekende dat ? De jongen verborg zich naast het venster tegen de muur en luisterde scherp.

— Ik ben het, kapitein, zei Jozef Brody... Ja, de kleine heeft mij eindelijk binnen gelaten. Ik heb de papieren in de schuif gevonden. Het staat buiten kijf dat Stefaan Suwalski deel uitmaakt van de opstandige beweging. Deze avond om 10 uur moet hij wapens afhalen aan de kust en hij zal er niet alleen zijn. Alarmeer je soldaten. Ik beloof je dat het een flinke buit wordt...

★

IGNAAS balde de vuisten van woede en onmacht. Zo veel valsheid had hij niet verwacht. Zijn maag keerde er van om. Het was dus een valstrik en Jozef Brody een verrader, verkocht aan de bezetter. Hij had er moeten aan denken. Jozef Brody was een oude dronkaard, en heel die geschiedenis van zijn aanhouding en ontsnapping was inderdaad niet geloofwaardig geweest. Het stond vast, dat er een patrouille zou opdagen om zijn baas en weldoener en diens vrienden gevangen te nemen. De jongen liep zo hard hij kon. Hij viel soms languit in de sneeuw of struikelde over verraderlijke boomwortels, die door de sneeuw bedolven waren. Hij sprong echter iedere keer weer op, en liep voort. Ignaas was in het dorp geboren en kende gelukkig ieder wegeltje. Hij wist hoe hij vlug aan de kust moest geraken, en waar de holle rots lag waar de opstandelingen hun munitie verborgen.

Na een tijdje was hij echter verplicht tegen een boom te leunen om even op adem te komen. Het land lag hier diep onder de sneeuw en het was niet makkelijk de weg te herkennen. Hij wist echter dat hij niet ver meer was. Stemmen deden hem plotseling opschrikken...

— Igor, zei een van de mannen in het Russisch, het ogenblik is gekomen om de honden los te laten. Zij zullen ons op het goede spoor brengen.

Ignaas maakte zich klein en drukte zich zo vast mogelijk tegen de steile wand van een kleine ravijn. Hij hoorde het woedende geblaf van de honden, dat steeds nader kwam en zuchtte :

— Ik ben verloren.

Hij bewoog echter niet. Al zijn leden deden hem pijn. Plotseling gleed hij uit en rolde naar beneden. Zijn val had hem wellicht verraden, want hij hoorde de honden nu op enkele meter van zijn schuilplaats. Gelukkig lag hij in de wind, die van het meer naar het vasteland blies, en zo werden de honden hem niet gewaar. Na enkele minuten, voor Ignaas schenen deze minuten een eeuwigheid te duren, waren de honden moe en keerden naar hun meesters terug.

— Kom, Igor, riep een van hen, hier is niets te zoeken. Wij verliezen onze tijd maar. Wij moeten in die richting gaan, dan lopen wij een eind langs de zee en moeten hen ongetwijfeld ontmoeten.

★

TOEN de knaap dacht dat de soldaten ver genoeg weg waren, liep hij opnieuw verder. Eindelijk stond hij op de top van de laatste heuvel en zag in de verte de kleine baai waar de patriotten moesten bijeen komen. Plotseling weerklonk er een schot, gevolgd door een schril gefluit. Het was net of hij een zweepslag op zijn been had gekregen. Hij tastte er met de hand aan en trok ze bebloed terug. Op het ogenblik echter dat hij neerviel, werd hij door twee stevige armen opgevangen. Hij herkende het vriendelijke gelaat van de oude Zulov en had nog de kracht te stotteren :

— Brody heeft jullie verkocht. Vlucht ! Verwittig Stefaan... Vlucht ! Vlucht ! Zulov, een reus van een man, nam de jongen in zijn armen en liep er mee naar de kust. Toen schreeuwde hij zo hard hij kon...

— Alarm ! De Russen zijn daar. Inschepen ! Inschepen, kameraden !

Op de top van de heuvel verschenen reeds de bontmutsen van de soldaten. Zulov wierp de bewusteloze knaap in de boot, greep de riemen en maakte de meertouwen los. Nog vijf patriotten namen er in plaats en met krachtige riemslagen zetten ze koers naar hoge zee. Er klonken enkele schoten, maar die konden de vluchtelingen al niet meer raken.

Door zijn dapper optreden had Ignaas al zijn vrienden gered !

VERHAAL
VAN Y. DUVAL

GEILLUSTREERD
DOOR RAYMOND REDING

IGNAAS MAAKTE ZICH KLEIN EN DRUKTE ZICH ZO VAST MOGELIJK TEGEN DE STEILE WAND.
HIJ HOORDE HET WOEDEND GEBLAF VAN DE HONDEN EN ZUCHTTE : IK BEN VERLOREN...

DE LAATSTE PATROUILLE

Roman van Yves DUVAL — Geïllustreerd door REP

DE WEG NAAR DE FITZROY

Het vliegtuig, waarin zich onze vrienden bevinden, moest een noodlanding maken. De jongens zijn er ongedeerd van af gekomen, doch Harry Gordon heeft z'n been gebroken. Ze slaan een kamp op en horen, bij het morgenkrieken, een vliegtuig naderen...

IN de serene morgen hoorde men inderdaad in de verte het geronk van vliegtuigmotoren. De jongens hadden hun zakdoek en zelfs hun hemd aan een stok gebonden en zwaaiden er verwoed mee, ze schoten enkele keren in de lucht met een van de geweren, maar het vliegtuig — slechts een nietig punt aan de oneindige blauwe hemel — vervolgde onverstoorbaar z'n weg en verdween ten slotte achter de toppen van de bomen, die de horizont begrensden.

— Dat is ongetwijfeld een jager van Port Darwin, verklaarde Harry Gordon, die men op z'n draagberrie buiten had gebracht. Naar mijn mening, hebben we slechts één kans op duizend om in deze godverlaten streek door een vliegtuig opgemerkt te worden. Geef me de kaart eens, Jim? Kijk, hier moeten we ongeveer zijn en daar is de Blythe expeditie op dit ogenblik. Het is een hele afstand, maar ik denk dat het beter ware dat jullie naar het kamp van Blythe marsjeren.

WIJ? En jij? vroeg Puma.

— Ik blijf hier met een karabijn en met Jim, indien hij het daarmee eens is. Ik zou jullie marsj slechts vertragen.

— We zouden je dus hier aan je lot overlaten? Neen, daar is geen sprake van. We verlaten deze plek allen samen, ofwel blijven we allemaal hier. In twee of drie dagen zouden we de bronnen van de Fitzroy kunnen bereiken...

— Je vergeet dat we bagage moeten meenemen, Guido.

— Goed, rekenen we twee dagen meer omwille van het gewicht dat we moeten meesleuren. Wel, ik denk dat we best opstappen naar de Blythe missie. We moeten onze bagage zorgvuldig schiften en nemen slechts het hoogst noodzakelijke mee. De rest laten we in het vliegtuig achter. Wapens, zeildoeken en levensmiddelen hebben de voorrang.

— Levensmiddelen? Ik maak juist de laatste doos corned-beef klaar, Puma, verklaarde Henk.

— Dat is nog geen ramp. Dan moeten we jagen. De duivel zou er wel mee moeten gemoeid zijn, indien we onderweg geen enkel stuk wild onder schot zouden kunnen leggen!

— Ja! Papegaaien heb ik hier al gezien. Hoor ze maar van hun neus maken tussen de bladeren! Ik weet echter niet of die lieftallige vogels wel eetbaar zijn.

Toen Puma en Okapi toevallig een eindje van de tent verwijderd waren, fluisterde Puma zijn vriend haastig in het oor :

— Jan, ik weet niet wat we moeten doen met Harry. De weg is te smal om de berrie met z'n vieren te dragen. Bovendien weegt onze patient zwaar... Stel je voor wat het zal zijn als we hem gedurende drie of vier dagen moeten dragen!

— Als we wielen hadden, ware het probleem minder ernstig.

— Wat denk je van de wielen van het vliegtuig? mengde Steenmarter zich in het gesprek.

— Waar zijn je gedachten? Heb jij die wielen als eens goed bekeken? Ze zijn ten minste een meter hoog en wegen vast 500 kg. Bovendien zitten ze vol blutsen en deuken!

— Ik heb het over het kleine achterwiel. Er hapert niets aan en het draait met een as in alle richtingen. Als we het er konden afkrijgen, maakten we van de draagberrie een fijne kruiwagen die we zouden trekken!

— Geen slecht idee. Bekijk dat wiel eens. Het zou de draagberrie een grote elasticiteit verlenen. Maar hoe krijgen we de as uit het raam? De schijf is vastgemoerd?

— Laat dat maar aan ons over, zei Jan. Steenmarter en ik slijpen de koppen van de klinknagels af. In de gereedschapskoffer moet het nodige gerief steken. Als we die plaat aan de laatste dwarslat van onze draagberrie kunnen schroeven, is de zaak in orde. Schroeven en schroefdraaiers zullen we ook wel vinden.

Twee uren lang werkten Jan en Marcel koppig en verbeten voort. Hun inspanning werd beloond.

— Knap werk, jongens, riep Arthur vol bewondering, terwijl hij de draagberrie, die op het wiel gemonteerd was, naar alle kanten draaide.

— En we hoeven niet bang te zijn dat het zal lossen, verzekerde Marcel. We hebben er tegenschroeven ingevezen.

Gordon werd opnieuw op de draagberrie gelegd en Guido verdeelde de rugzakken uit, al naar gelang de leeftijd en de kracht van de jongens. Dan gespte hij zelf z'n rugzak aan en greep de berrie, terwijl hij riep :

— Voorwaarts, jongens! Woorsther zal ons aan de hand van z'n kompas en de kaart leiden.

— O. K., antwoordde Jim.

UREN achtereen liepen ze langs de savanne, waar het terrein betrekkelijk effen was en de jongens tamelijk makkelijk gaan konden. Om de beurt trokken ze aan de draagberrie. Enkelen hadden hun rugzak aan de berries gehangen, want ze vonden het makkelijker te trekken of te stoten dan een last op de rug te torsen.

— Hier wordt het moeilijker, zei Renaat plotseling. We komen in het woud. Hier is een bijltje, Jim. Ik kom naast je lopen voor het geval we de lianen moeten weghakken om de draagberrie door te laten.

Het werd inderdaad uiterst moeilijk om verder te komen. Heel dikwijls moesten ze een omweg maken voor ernorme boomwortels

JE VINDT ONS
SUPER-KUIFJE
32 BLADZIJDEN!
PRACHTIG.
Deel die vreugde met een vriend. Toon hem « KUIFJE »!

— Ik kan niet mee, jongens. Ik zou jullie marsj slechts vertragen.

of voor dicht struikgewas. De gewonde, die van links naar rechts geschokt werd, kermde. Om te beletten dat hij van de berrie zou glijden, moest men er hem bij middel van lasso's op vastbinden.

— Kijk eens naar die wondermooie vlinder, riep Steenmarter, aan wiens scherpe blik niets ontsnapte.

— Ja, je zal er nog meer ontmoeten. Het woud is er vol van. Let echter op voor slangen. Ze zijn bijna allemaal giftig en ook de mieren zijn gevaarlijk. Van een beet, kan je koorts hebben als een paard. Ik heb dat zelf eens moeten ondervinden tijdens een jachtpartij.

— Ba, zei Arthur huiverend, dan blijf ik maar liever dicht bij je, Puma.

— Gelukkig zijn onze mieren erg bang. Bij het minste gerucht slaan ze op de vlucht!

— Zullen we zo nog lang moeten gaan? vroeg Henk zuchtend. Ik zou veel geven voor een glas limonade.

— Ik heb eens gehoord, zo vervolgde de piloot, dat men van zekere eucalyptusbomen een sap kan opvangen dat kristalhelder is en een aangename smaak heeft. Men maakt een inkerving vlak boven de wortel en vangt dan het sap op. Waarom zouden jullie dat eens niet beproeven. Kijk daar staat er juist een. Neen, links. Vooruit maar. Hak flink in de stam juist boven de grond en houd een drinkbus gereed.

— Lekker, lekker, stelde 't Ketje vast, en gaf zijn drinkbus aan z'n vrienden.

Na een korte rustpauze ging het weer voort tot de nacht plotseling inviel, zonder schemering zoals het in de Tropen gebeurt. Het was dus tijd het kamp op te slaan. Puma koos een open plekje om te beletten dat enig gevaar onverhoeds uit een boomtak op hen zou vallen. Op de vier hoeken werd er een vuur ontstoken en de twee schildwachten kregen de opdracht ze tot de volgende morgen flink te stoken en aldus alle ongewenste gasten op afstand te houden. Arthur had zich zo ver mogelijk in z'n slaapzak genesteld. Je zag nauwelijks z'n haar! Toen hij eindelijk in slaap viel, droomde hij van geheimzinnige dieren.

★

ONDANKS het feit dat Harry Gordon een flinke dosis kinine genomen had om de koorts te weren, kon hij geen oog dicht doen... In de vroege morgen schrokken de slapende « Gemzen » eensklaps wakker door een hartverscheurend gegil... Harry Gordon ijlde. Hij baadde in het koude zweet. Guido nam het zijden parachutedoek, dat dienst deed als muskietennet, voorzichtig weg en stelde tot zijn ontzetting vast dat het been van de piloot gezwollen was. Juist op de plaats waar het been gebroken was, was er een blauwzwarte vlek zichtbaar...

— Het is verschrikkelijk... het is te erg... ik heb té veel pijn... Guido, heb medelijden en laat me hier sterven, hakkelde de ongelukkige Gordon. *(Wordt voortgezet.)*

DE VOLGENDE WEEK :

HET GEVAAR LOERT OVERAL...

3e Prijsvraag van de Kuifje's bon : EEN DIEF IN DE WINKEL!

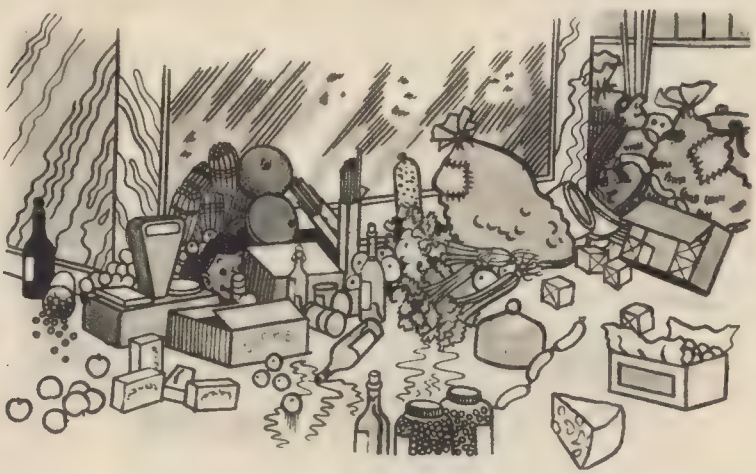

Een onbekende had zo n lust naar de producten met de **KUIFJE'S bon** dat hij een winkel is binnen gedrongen. Hij werd echter op heterdaad betrapt. Hij gooide alles onderste boven en trachtte, gebruik makend van deze wanorde, te vluchten. Als je goed zoekt, dan vind je hoeveel personen er onder de koopwaar bedolven zijn !

— De 20 eerste deelnemers, die naar KUIFJE (Dienst T, Lombardstraat, 24, Brussel) een juist antwoord zenden, krijgen een mooie prijs.
— Om geldig te zijn moet ieder antwoord vergezeld zijn van 1 KUIFJE'S punt.
— De oplossing van deze prijsvraag en de namen van de winnaars worden gepubliceerd in KUIFJE nr 50.

ZIEHIER DE MOOIE GESCHENKEN DIE JE KRIJGT IN RUIL VOOR DE KUIFJE'S BONS

DE NIEUWIGHEID VAN DEZE WEEK :

Nieuwe reeksen kwamen uit in de prachtige **collectie van de KUIFJE'S CHROMO'S,** n. l. reeksen 7 en 8 van de « VLIEGTUIGEN » (Oorsprong tot 1914).

ONZE ANDERE GESCHENKEN

AFDRUKPLAATJES KUIFJE. Per reeks 50

PRENTJES « REINAERT DE VOS ». Per reeks van 40 60
Reeksen van 1 tot 5.

PRENTJES « DE SPROOKJES VAN PERRAULT ». 8 prachtige sprookjes in kleuren - 4 reeksen van 50 prentjes. Per reeks 75

BRIEFPAPIER KUIFJE. Omslagen van 10 versierde bladen en omslagen. Per omslag 100

KUIFJE'S CHROMO'S. Reeksen van 6 merkwaardige chromo's in kleuren. Per reeks 100
Vliegtuigen (Oorsprong tot 1914), reeksen 1 tot 8.
Vliegtuigen (Oorlog 1939-1945), reeksen 1 tot 10 (volledig).
Automobiel (Oorsprong tot 1900), reeksen 1 tot 8.
Marine (Oorsprong tot 1700), reeksen 1 tot 8.
Luchtschepen, reeksen 1 en 2.
Spoorwegen, reeks 1.

DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST. Map met 5 schitterende reproducties van beroemde schilderijen, 21 x 27 cm., met verklarende nota. Per reeks ... 200
Primitieven, reeks 1 (Vlaamse meesters).
XVIIe eeuw, reeks 1 (Vlaamse-), reeks 2 (Hollandse meesters).
XIXe eeuw, reeks 1 (Belgische-), reeks 2 (Franse meesters).

KUIFJE'S PUZZLE. Speciaal karton, formaat 18 x 31 cm. 200

KUIFJE'S PORTEMONNAIE. Plastic « croco » 200

KUIFJE'S PORTEFEUILLE. Cuiroléine 200

KUIFJE'S PUZZLE. In hout, formaat 22 x 31 cm. 500

ONZE PRACHTIGE ALBUMS

1. **DE SPROOKJES VAN PERRAULT** : 50 F.
2. **VLIEGTUIGEN** (Oorlog 1939-1945) : 50 F.
3. **VLIEGTUIGEN** (Oorsprong tot 1914) : 50 F. of luxeuitgave : 60 F.
4. **AUTOMOBIEL** (Oorsprong tot 1900) : 50 F. of luxeuitgave : 60 F.
5. **MARINE** (Oorsprong tot 1900) : 40 F. of luxeuitgave : 60 F.

Dank zij deze albums kan je al je chromo's en prentjes klasseren en de boeiende geschiedenissen lezen, waarvan ze de illustraties zijn. Ze zijn verkrijgbaar :

a) In de KUIFJE'S WINKEL, Lombardstraat, 24, Brussel.
b) FRANCO MET DE POST, na storting van de aangeduide som op het P.C.R. Nr 1909.16 van KUIFJE-BRUSSEL.

JE VINDT DE KUIFJE'S PUNTEN OP DE VOLGENDE PRODUCTEN :

VICTORIA • PALMAFINA • HEUDEBERT
SKI & FRANCO-SUISSE • PILSBERG
MATERNE • NOSTA • PANA • PROSMANS
HORTON • TOSELLI • JU'CY & WHIP

STUUR JE BONS NAAR KUIFJE — DIENST T.
24, Lombardstraat, Brussel
GESCHENK : VOEG DEZE BON BIJ JE COLLECTIE

DE WITTE RUITER

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

Johan zoekt Godfried van Hogenbempt in Polen waar duizend gevaren hem beloeren. De Tartaren zijn inderdaad het land binnen gevallen.

i
stuk
nen le
— Ja !

(Wordt voortgezet.)

De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Suske en Wiske bleven alleen op de planeet Mars en werden door een electronisch tuig onder schot genomen. Dank zij de tussenkomst van de Marsbewoners kwamen ze gaaf en gezond terug in de vliegende schotel...

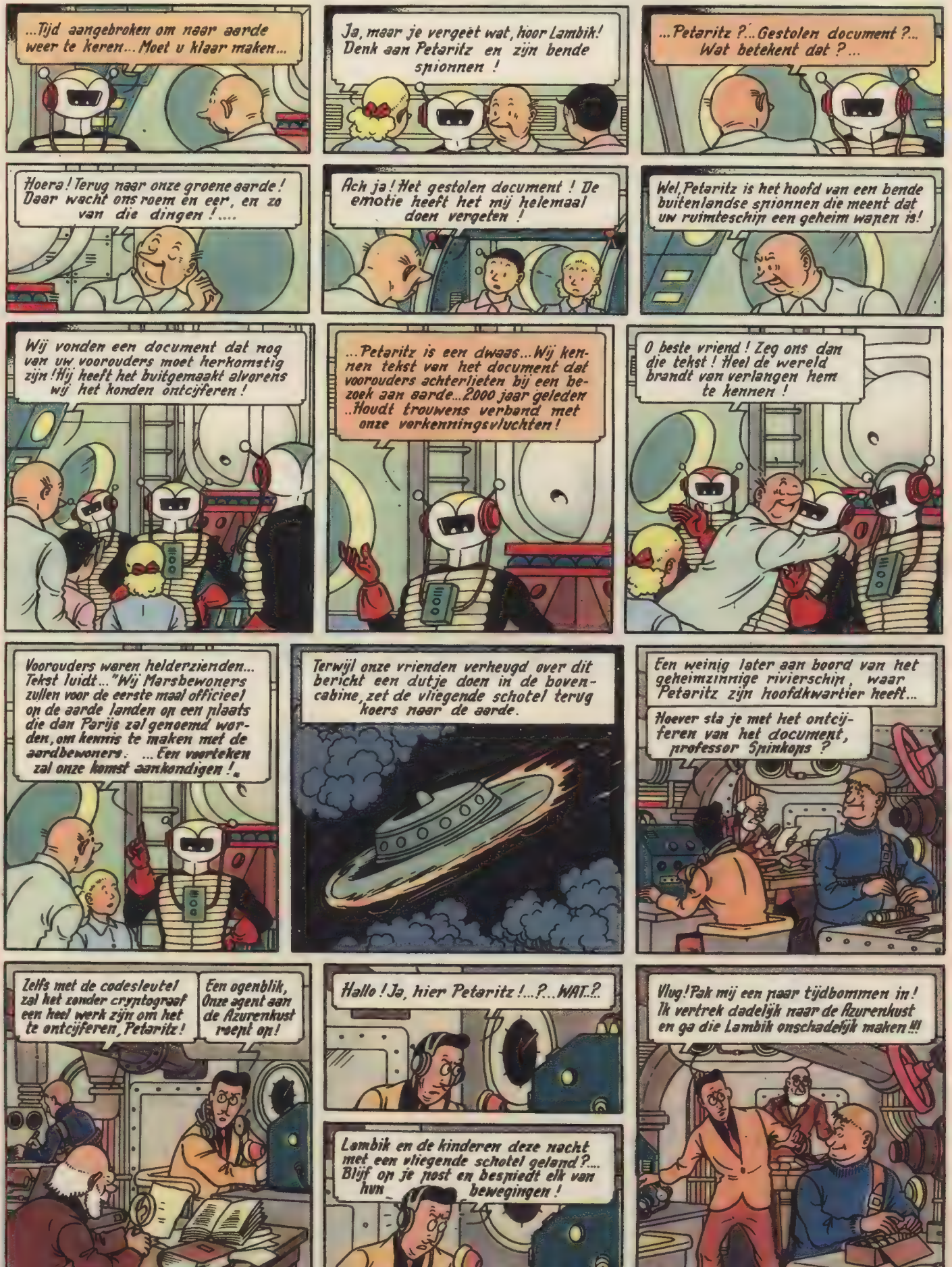

KUIFJE *vertelt je...*

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS
GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

ANI, JE BROER UIT HET OUDE EGYPTE

DRRING... Zeven uur. Het is de wekker die je uit je dromen haalt. Je staat op, je wast en kleedt je, ontbijt, en je stapt moedig naar school. Het is iedere dag hetzelfde en je hebt er soms vreselijk het land aan. Het is wellicht al gebeurd dat je zuchtte en droomde van verre landen of van lang vervlogen tijden, toen er nog geen school bestond. Maar zie je, scholen zijn er altijd geweest, al waren ze dan niet altijd voor iedereen. Ani, de jonge Egyptenaar, waarover we vandaag vertellen, moest naar school net als jij...

1. — EVEN VOORSTELLEN

ER was eens 'n kleine jongen die Ani heette en nu dertig eeuwen geleden geboren werd in een mooie woning van Thebe. Zijn vader was Psaroe en die tekende sierlijke hiëroglyphen op papyrusbladen aan het hof van Ramses II, of Oesirnari-Sotpoeniri-Ramsisoe-Miamoen (Leven, Gezondheid en Kracht). De moeder van Ani heette Mimoet. Ani droeg een zware, zwarte haarvlecht op het rechteroor en een amulet om de hals. Toen Ani zeven jaar was moest hij naar school. Z'n leraar was de wijze Khonshotpoe. Ani was een verstandige jongen, maar hij babbelde nogal graag tijdens de lessen, vooral dan met z'n vriend Noekri, de grootste rakker van de klas.

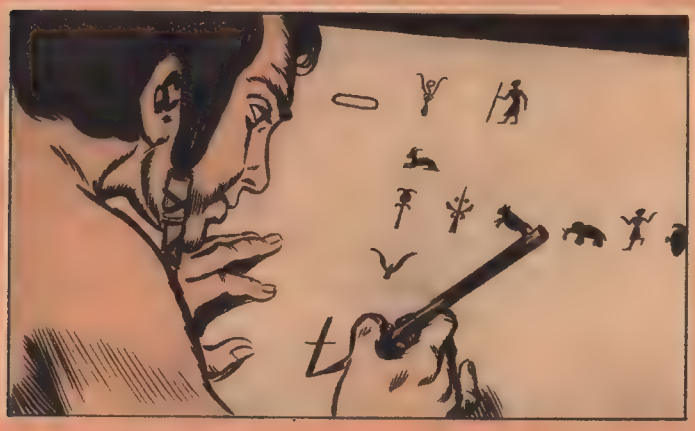

2. — ZO'N VRESELIJK ALFABET

ANI moest leren schrijven. Wat 'n ramp! Om te schrijven moest je eerst leren tekenen. De geheimzinnige, maar mooie tekens van de Egyptenaren noemen wij hiëroglyphen. Het kostte Ani heel wat moeite z'n huiswerk behoorlijk te maken en z'n vader, die zelf van het « letters tekenen » z'n specialiteit had gemaakt, eiste natuurlijk dat alle tekens even mooi en welgevormd waren. De A was niet zo maar eenvoudig een A, doch had verschillende vormen al naar gelang het AB, AP, AM, AR, AD, AT of AN was.

3. — STRAATTONEELTJES

ANI droeg die hiëroglyphen niet in z'n hart. In plaats van te tekenen, slenterde hij liever door de straten van Thebe, in de schaduw van de acacias. Er lag afval op straat dat door de gieren werd opgepikt. Het was in de winkelstraten dat Ani zich het best thuis voelde. Daar was er altijd iets nieuws te zien. Op zekere dag zag hij er een fellah met twee kooplui twisten. « Geef me die mand vol ajuin en tarwe en je krijgt dat mooie halssnoer », zei de eerste. « Neen, riep de tweede, geef mij je ajuin en je tarwe voor deze prachtige waaier! ». Ani vond het opwindend.

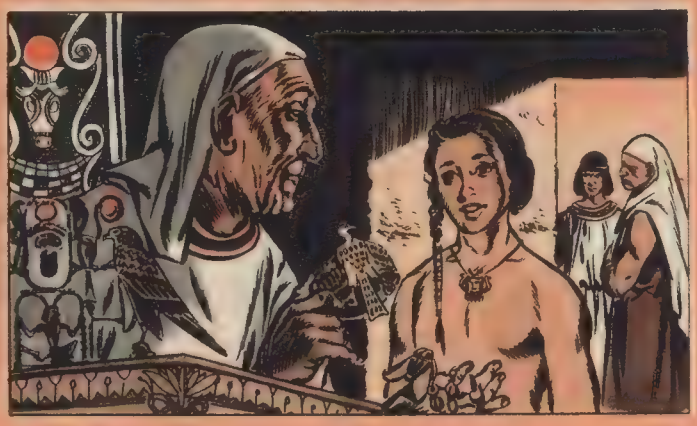

4. — SNOFROEI, DE GOUDSMID

EEN bepaalde voorkeur had Ani voor de winkel van Snofroei, de goudsmid. Die vervaardigde zulke prachtige halssnoeren en oorbellen. Hij kende Ani en soms haalde hij enkele kostbare stukken uit een koffer en toonde ze aan de jongen. « Dat is goud, hé? ». « Ja, het is goud dat de negers van Nubië me brengen ». « En deze prachtige stenen? ». « Het is lapis-lazuli en het komt uit Chaldea ».

5. — NIET ERG SYMPATHIEK

ANI zag wel graag de bouwplaatsen, en er werd veel gebouwd in Egypte, maar met de arbeiders die er moesten werken had hij medelijden. Ze waren mager, ze moesten arbeiden in de felle zon en veel tarwe of olie kregen ze niet. Wie niet vlug genoeg was, maakte kennis met de stok van de ploegbaas, Nakktminoe. Ani vond hem alles behalve sympathiek en stak z'n tong uit als hij hem voorbij ging.

(Wordt voortgezet.)

DE 3 MUSKETIERS

D'Artagnan ziet z'n vijand in de straten van Parijs en zet hem na. Hij botst daarbij op Athos en Porthos en wordt door beiden tot een duel uitgedaagd.

EEN GASCOGNER TEGEN DRIE DEGENS

13 TERWIJL hij op z'n stappen terugkeerde, zag d'Artagnan een derde musketier. Deze was klein, tenger en zeer elegant. Hij praatte met twee leden van de Koninklijke Garde en had, bij vergissing wellicht, z'n voet gezet op een met kant afgezoomd zakdoekje. D'Artagnan haastte zich dat zakdoekje op te rapen. Hij meende enige weerstand te voelen, doch sloeg er geen acht op. Met veel zwier en z'n vriendelijkste glimlach, overhandigde hij het zakdoekje aan z'n eigenaar... Maar, wat een verrassing ! In plaats van te danken, werd de musketier, die Aramis heette, lijkbleek en zei geen woord. Dat vond d'Artagnan al te grof en het bloed steeg hem naar het hoofd...

14 NATUURLIJK voelde hij, dat hij weer eens onhandig was geweest en dat Aramis — ongetwijfeld een intrigant — wenste dat de leden van de Garde het zakdoekje niet te blikken kregen. Dit nam echter niet weg dat een echt en waarachtig edelman in alle omstandigheden beleefd moet blijven. « Mijnheer », zei d'Artagnan... De musketier sneed hem echter het woord af : « Wel ? Jonge man, waarom wil je absoluut een dienst bewijzen aan mensen die daaraan helemaal geen behoefte voelen ? ». De Gascogner werd nog roder. Het ene woord bracht het andere mee en het zat er bovenarms op. De twist eindigde met een nieuw duel te Carmes-Deschaux, maar deze keer dan voor half één !...

15 OM één minuut voor twaalf uur kwam d'Artagnan op de afgesproken plaats toe. Het leek wel of die duels hem geen zier schelen konden. Athos wachtte hem reeds op. De musketier groette onze held hoofs en sprak : « Ik verwittigde twee vrienden die als mijn getuigen zullen optreden. Ze zullen zo dadelijk hier zijn. Kijk, daar komt de eerste reeds ! ». D'Artagnan zag inderdaad de fiere Porthos afkomen. Wat onze vriend meest opviel was het feit dat Porthos z'n gouden sabelriem niet meer droeg... « Wat ? riep hij uit, uw eerste getuige is Porthos ? ». « Ja, antwoordde Athos bedaard, en ik hoop dat u daar niets op tegen heeft ! ».

16 EN dat is de tweede », liet hij er enkele ogenblikken op volgen. D'Artagnan keerde zich om en herkende Aramis. Hij stond als aan de grond genageld van verbazing. « Dus, mijnheer, uw tweede getuige is Aramis ? ». « Ja, inderdaad. Porthos, Aramis en ik zijn onafscheidelijke vrienden. Op ernstige momenten zal u nooit de ene zonder de andere zien ». De verbazing van de drie musketiers was nog véél groter dan die van d'Artagnan, toen ze vaststelden dat ze alle drie tegen dezelfde tegenstrever moesten duelleren. Een ogenblik stonden ze besluiteloos rond te draaien. Zo'n ingewikkelde situatie ook !

17 D'ARTAGNAN beeldde zich in dat ze medelijden hadden en dat kon hij, vanzelfsprekend, niet verdragen. « Heren, zei hij tot Porthos en Aramis, ik bied u m'n verontschuldigingen aan voor het geval ik niet in staat zou zijn m'n schuld tegenover u te voldoen. Athos heeft het recht me eerst te doden ! Laten we nu niet langer tijd verliezen. En garde ! ». De Gascogner voegde de daad bij het woord en trok z'n degen zoals het een volleerd ridder paste. « Tot uw dienst », antwoordde Athos, en trok z'n degen met evenveel zwier. Ze groetten elkaar volgens alle regels. Nauwelijks echter klonk staal op staal of Aramis riep : « De Garde van de Kardinaal ! De degens in de schede, heren ! ».

18 HELAAS ! Ze hadden er de tijd niet meer voor. De Garde van Zijne Eminentie had de scène gezien en ze stapte resoluut op de musketiers toe. « Halt, heren ! », riep Jussac, chef van de Garde. U duelleert naar ik zie. U weet best dat de kardinaal niet ingenomen is met duels. Steek uw degens dadelijk in de schede of wij chargeren u ! ». De beledigende toon, waarop dit gezegd werd, deed de musketiers verbleken. Nooit of nooit had iemand het gewaagd hen aldus toe te spreken. Wat moesten ze doen ? Ze waren slechts met z'n drieën en bovendien was Athos gewond. De escouade van de kardinaal bestond uit vijf zeer knappe schermers. De musketiers wisselden een wanhopige blik...

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE VIER WOESTIJNRATTEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

Chick Bill dreef de gemaskerde bandieten, die de postzak wilden stelen, op de vlucht. De bode heeft een ander avontuur...

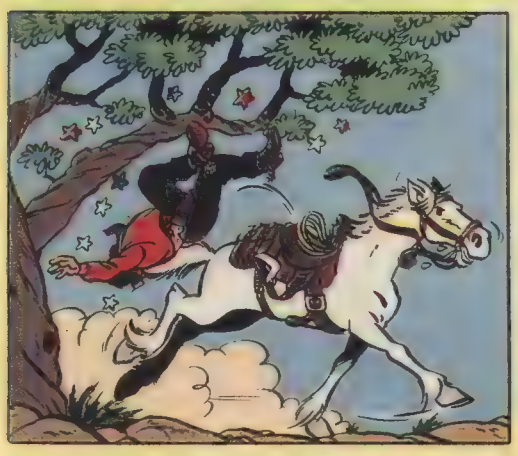

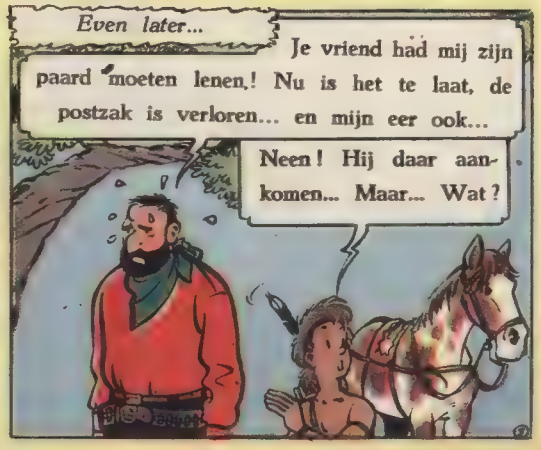

(Wordt voortgezet.)

POM EN TEDDY BELEVEN NIEUWE AVONTUREN IN INDIA

DE ZWARTE TALISMAN

De directeur van het cirkus heeft twee Hindoes aangeworven, Gopal en Indra. Zij hebben een reus van een knecht die Mustapha heet. Indra bejegent Teddy vol misprijzen...

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRANS CRAENHALS

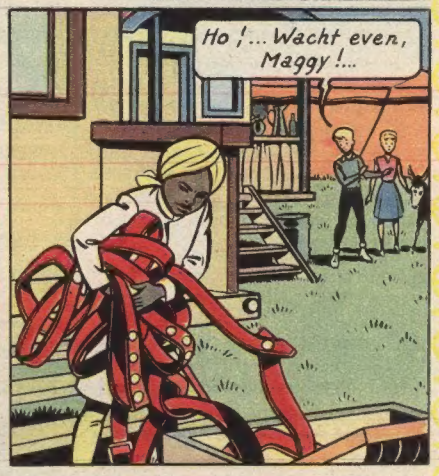

DE POS

WEG MET HET LAWAAI!

IN Frankrijk wordt het gerucht in de steden hevig bestreden. Het begon te Parijs, en deze campagne wordt nu over heel het land verder gezet. De aartsbisschop van Rijsel heeft alle pastoors van zijn bisdom verzocht de klokken niet meer te luiden tussen 21 uur 's avonds en 6 uur 's morgens!

GEEN KANNIBALEN MEER

EEN ontdekkingsreiziger ontmoette in het hartje van Afrika de hoofdman van een primitieve stam en vroeg:

— Zijn er tussen jullie nog kannibalen?

— Ho, neen, antwoordde het zwartje met een brede, goedige glimlach, wij hebben de laatste gisteren opgepeuzeld!

RAAK

EEN Frans schrijver ontving zijn belastingsformulier en legde er zich op toe dit nauwkeurig en eerlijk in te vullen. Toen hij aan de vraag kwam: « DEELT U UW INKOMSTEN MET IEMAND? » dacht de schrijver een ogenblik na en schreef dan als antwoord: « JA, MET U »!

BRUEGHEL

Deze knappe kiekjes werden ons gezonden door Guy Heyten, van Ukkel. Hartelijk dank en proficiat! « Met tweeën in één been bijten », een opname uit de Brueghelstoet van Wingene.

Blonde maagdekens dragen de broden voor de Brueghelmaaltijd. Stoere kerels gelasten zich met de reusachtige rijstpapschotels. Dat deze stoet veel succes had hoeft niet gezegd!

MUIZEN EN TELEVISIE

EEN Brits geleerde stelde vast dat muizen een heilige afkeer hebben van televisie. Zodra de uitzending begint, aldus de geleerde, verwijderen de muizen zich zo ver van het toestel als ze enigszins kunnen, en geven door duidelijke tekens hun diepe afkeer te kennen. Waarschijnlijk, zo verklaarde de geleerde nog, zijn het de trillingen van de lampen die op de kleine knaagdieren werken. Een telekijker, welke dit epistel had gelezen, antwoordde daarop venijnig: Weledele heer, u slaat de bal lelijk mis, niet de trillingen van de lampen drijven de muizen op de vlucht, maar de programma's!

— Als ik je een raad mag geven, mijnheer, dat beest spreekt niet, het blaft!

Je vindt
deze electrische locomotief
MÄRKLIN
bij
FERBER
DE SPECIALIST VAN DE ELECTRISCHE TREINTJES

Bij FERBER vind je tevens een zeer grote keuze aan modelen en bijbehorigheden

TRIX, FLEISCHMANN, RIVAROSSI, REVELL, BILLER, DINKY TOYS, TEKNO TOYS, DUX, MECCANO, SCHUCO, enz.

FERBER
Sint-Jansstraat, 41
BRUSSEL
Tel. 12.91.01 - P.C.R. 7836.70

Munthotelstraat, 138
BRUSSEL
Tel. 37.65.42 - P.C.R. 7629.90

DIEVEN, OPGEPAST!

OM de dieven af te schrikken heeft een Amerikaanse firma een nieuw systeem uitgevonden om de brandkasten te beschermen. Dit systeem bestaat uit een fotoapparaat, dat heel makkelijk in de omgeving van de brandkast kan verborgen worden en dat automatisch foto's neemt van diegene, die aan de brandkast raakt.

Dank zij dit systeem, aldus verklaarde de uitvinder, kan er niets meer uit de brandkast gestolen worden, want de dieven worden gefotografeerd, ze kunnen dus makkelijk herkend en heel vlug aangehouden worden.

Enkele Amerikaanse dieven voelden zich blijkbaar in hun beroepseer gekrenkt want, nauwelijks twee weken later, werd er bij de firma welke het anti-diefstalsysteem vervaardigd had, een inbraak gepleegd. Niet alleen de **inhoud** van de brandkast was verdwenen, maar ook het **fototoestel**, dat de dieven « zogezegd » had moeten fotograferen!

De koning der koningen rijdt in een moderne koets

ANTWERPSE specialisten kregen de opdracht voor de koning der koningen, dat is Haile Selassie, keizer van Abessinië, twee staatsiekoetsen te maken voorzien van alle moderne comfort. Hij zou deze koetsen gebruiken voor zijn jubileum dat in December a.s. met luister zal gevierd worden.

De staatsiekoetsen zijn voorzien van electrisch licht, zetels in schuimrubber, moderne suspensie en remsysteem. Het hout is zodanig bewerkt dat het tegen de grote hitte bestand is, en dat noch vochtigheid, noch termieten het kunnen beschadigen.

NIEUWS IN

EEN Tsjechoslovaaks ingenieur heeft een nieuw procedee uitgevonden waarmee men papier kan bewaren. Het bezorgt aan gewoon krantenpapier en buitengewone stevigheid. Een dagblad dat met dit nieuw procede werd behandeld, kan met succes gebruikt worden als kabel tussen een locomotief en een spoorwegwagen!

TECHNICI hebben uitgerekend hoe groot het lawaai is van een reactievliegtuig. Ziehier het resultaat van hun onderzoek: dat gerucht is zo sterk als een gesprek gevoerd door een milliard 500 millioen personen, die terzelfdertijd zouden spreken.

EEN nieuwigheid voor de keuken: stoelen, waarvan

WEES DAN EENS OP TIJD!

DE spoorwegdirectie van Zuid-Afrika kreeg dezer dagen honderden protestbrieven. Je moet weten dat er sedert zeven jaar een treintje van de ene stad naar andere rijdt, met iedere dag 20 à 30 minuten vertraging op het uur aangegeven in de treingids. Plotseling nu, besloot men dit treintje op het juiste uur te laten vertrekken. Resultaat: twee derden van de gewone reizigers misten de trein! *« Wanneer men dan eindelijk toch het uur aangegeven in de treingids wil doen respecteren, zo schreef een verontwaardigd reiziger, wees dan ten minste zo beleefd de geinteresseerden daarvan op tijd te verwittigen!*

HOE SMAAKT KOFFIE ZONDER SUIKER?

DIT is een pareltje opgepikt uit een opstel van een jongen uit het tweede studiejaar: « De suiker geeft een slechte smaak aan de koffie, als ze er niet in is! »

DE MARSBEWONERS ZIJN OP KOMST

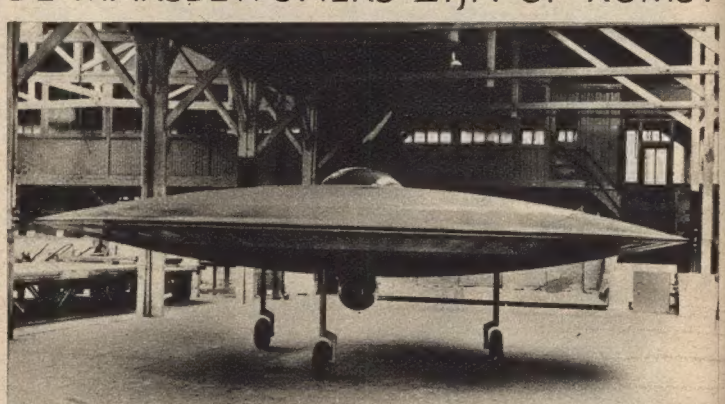

ER zouden dus geen échte vliegende schotels bestaan? Dat is misschien wel waar... maar de vliegende schotel van deze foto behoort toch tot de werkelijkheid. Hij werd gebouwd door ingenieur Couzinet, en heeft een diameter van 8 m 10. De vliegende schijf is uitgerust met drie motoren die samen 135 P.K. ontwikkelen en een lichte turbine reactor met 160 kg stuwkracht. M. Couzinet hoeft niet langer jaloers te zijn op onze vriend Lambik.

TIJGN

HET KORT

men de rug kan opplooien zodanig dat men ze onder tafel kan schuiven. In een boerenkeuken zullen die misschien wel niet nodig zijn, maar in die kleine moderne flatwoningkeukentjes zullen die wel op prijs gesteld worden!

DE Canadese regering heeft langs de autosnelwegen automatische sirenen opgesteld, die geleid worden door een electronisch oog dat iedere snelheidsovertreding automatisch vaststelt en de sirenen één minuut lang laat loeien.

IN Westfalen gaat men weldra een nieuwe stad bouwen naar een ultra modern plan: geen dwarsstraten meer, maar alle straten lopen samen naar één centrum.

Geloof je aan spoken?

JE gelooft, zo hoop ik het toch, niet aan spoken. Maar de Engelsen geloven er wel aan! Ziehier het bewijs: het vliegtuigmoederschip « Eagle » lag voor anker te Malta, toen kwartiermeester William Hampson verontrustende brieven kreeg van zijn vrouw. Deze schreef hem dat hun huisje bespookt was. Hampson vroeg een onderhoud aan met de commandant van het vliegtuigmoederschip.

— Sir, zei hij, mijn vrouw heeft moeilijkheden met een spook. Kan ik een buitengewoon verlof bekomen?

Dit verlof werd hem onmiddellijk toegestaan! En wij die dachten, dat de Engelsen geen zin hadden voor humor!

DAT HANGT ER VAN AF!

LAATST vroeg men aan Hemmingway, de Amerikaanse schrijver die tevens een groot jager is, of het waar is dat wilde dieren nooit een man aanvallen, die een brandende toorts draagt?

— Dat is mogelijk, antwoordde Hemmingway schouderophalend, maar het hangt er van af met welke snelheid de man deze toorts draagt!

JE VINDT HET
SUPER - KUIFJE
32 BLZ.
prachtig! Deel je vreugde met een vriend die KUIFJE nog niet kent!

Wil je rijk worden:
LEER ZONDER FOUTEN SCHRIJVEN!

DE twaalfjarige Gloria Lockerman won met een televisiequizz te New York het ronde sommetje van 16.000 dollar (ongeveer 800.000 F.). Weet je met welk onderwerp? SCHRIJVEN ZONDER FOUTEN! Zelfs de moeilijkste woorden schreef Gloria zonder aarzelen en zonder fouten ondermeer: antidisestablishmentarianism. Wie doe haar na?

IEDERE AVOND BUITENGEWONE VERTONING

Met dat cinema apparaat (dubbele projector) kan men documentaire-, avontuur- en kluchtfilms draaien in kleuren of witzwart. Zonder moeilijkheden, noch gevaren, vijf minuten na de aankomst kan de projectie beginnen. Maar, de voorraad is zeer beperkt. Stuur ons daarom vandaag nog deze bestelbon.

BESTELBON

Stuur me onmiddellijk uw apparaat

Model DUX geheel automatisch . . . 325 F

Model DUXINETTE, niet automatisch, met manivelle . . 199 F.

volledig en gereed om te draaien.

Daarbij ..... films tegen 18 F. stuk (Mickey-Mouse, Donald, Sneewwitje).

Voeg daarbij de catalogus van de films.

Ik zal bij aankomst betalen, indien ik niet tevreden ben zal ik alles terugsturen.

M .....

Terugsturen aan **LARTEX**, Genèvestr., 496, Brussel 3.
Tel.: 15.68.71

KAN MEN JE VERTROUWEN SCHENKEN?

10 op 10: Ja, men kan je vertrouwen schenken wanneer je zonder aarzelen JA hebt geantwoord op al de vragen.

7 tot 9: Ja, er heerst vertrouwen doch men doet best een beroep op je te doen als je in stemming bent!

4 tot 6: Je meent dat je te jong bent om die verantwoordelijkheid te dragen? Wel, tot volgend jaar dan!

0 tot 3: Je bent nog een echte baby ofwel... ben je een spotvogel! Kies zelf maar uit!

ERNSTIGE PROBLEMEN

EEN Londen's dagblad organiseerde een groot referendum om te weten, welke vragen de leden van een familie zich stellen wanneer er een auto wordt gekocht. De antwoorden stroomden binnen en ziehier dan het resultaat: De vraag, die de heer des huizes stelt: « Hoeveel benzine zal de wagen per 100 km verbruiken?

De vraag, die de vrouw stelt: « Zal de kleur van de auto origineel en smaakvol wezen? »

De vraag van de zoon: « Hoe snel zou je er mee kunnen rijden?

En het probleem dat de geburen ernstig bezig houdt: « Maar voor de drommel, waar halen de Smith's het geld vandaan om een auto te kopen? »

STRAFFE THEE!

IN 79 na Christus, werd het Amphitheater van Pompeï, zoals bekend, tijdens een voorstelling door een uitbarsting van de Vesuvius in as gelegd. Toen men in 1862 de puinen van Pompeï blootlegde, vond men ook dit theater. Thans werd het opnieuw geopend en de directeur Antonio Langini kondigde het volgende aan:

« Zondag wordt het stadstheater opnieuw geopend met « De Regimentsdochter ». Het laatste stuk was een treurspel van Seneca, dat opgevoerd werd onder leiding van Quintus Martius. Nadien bleef het theater 1800 jaar gesloten. Ik hoop, dat het geëerd publiek in mij hetzelfde vertrouwen zal hebben als in mijn voorganger.

PILOTEER

eindelijk zelf uw vlieger met echte naphtemotor en cirkelvlucht. Het is meer dan een speelgoed, hij vliegt. Gij bestuurt hem zelf en hij voert al de bewegingen uit die gij wilt. Vraag aanstonds het volledige dossier omtrent « CIRKELVLUCHT », dat u geheel kosteloos toegezonden wordt, indien u zich laat inschrijven bij de HOBBY-CLUB. Voeg alleen maar 20 F. bij als inschrijvingskosten, en u ontvangt:

a) uw lidkaart,
b) het club-blad,
c) het dossier « Cirkelvlucht »,
d) een zweefvlieger, in speciaal hout, geheel afgewerkt, klaar voor de vlucht.

INSCHRIJVINGSBULLETIN

Ik schrijf me in bij de HOBBY-CLUB:
NAAM: .....
VOORNAAM: .....
STRAAT: ..... *Nr* .....
Geboren: .....
Ik voeg 20 F. in postzegels bij of een briefje.

HOBBY-CLUB, r. de l'Abattoir, Ensival.

ALS DAT MAAR WAAR IS?

WANNEER men de berichten mag geloven zou M. Mac Donald, Britse diplomaat te Singapore, een club voor waterski hebben geopend... in zijn onderbroek. Op het ogenblik dat hij het lint wou doorknippen, zei hij:

— Ik zal deze club opnemen zoals het past.

Hij trok zijn broek uit en zijn hemd, en het was in slip dat hij het lint doorknipte. Dan sprong de diplomaat in het water en gaf een staaltje van zijn kunde: Op waterski's is hij namelijk thuis! Het publiek dat eerst verbaasd had toegekeken, juichte Mac Donald luid toe.

— Waterski is veel amusanter dan politiek! verklaarde nadien de flegmatieke Brit.

DAT zijn tante Paula en nonkel Bob uit het jeugduurtje van de televisie. Weten onze lezers reeds dat Suske en Wiske op het televisiescherm verschijnen? Neen? Kijk dan Zondag a.s. naar de uitzending van de Juniorsclub en jullie zullen Suske en Wiske evenals de onbetaalbare Lambik en het Spaanse Spook in hun element zien! Mis die uitzending niet. Jullie zullen er veel pret aan beleven.

Het weekblad « KUIFJE »: 10e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R.: 1909.16. — *Uitgever-Directeur:* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk:* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — *Publiciteit:* **PUBLI-ART**
KUIFJE-Holland: Singel 353, Dordrecht. — Tel.: 3653 — Giro 199.334 — *Abonnement: 5 fl. per kwartaal.*

Buitenland en Belgisch Kongo: 10 F. — Nederland: 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:

Frankrijk: DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland: INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo: KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Italië: PERIODICI VALLARDI, Viale Montello, 16, Milano
Canada: 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	Buitenland Belgisch Kongo	Canada
3 maanden	85,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden	165,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	325,— F.	400,— F.	$ 7.00

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Professor Mortimer deed een belangrijke ontdekking en vroeg aan z'n vriend Blake naar San Miguel te komen. Terwijl de twee vrienden autopech hebben en langs een eenzame weg staan, dringt er een onbekende de villa van de professor binnen...

In de deur ziet hij een vreemde gedaante. Z'n keel is dichtgesmoerd van verbazing...

Hij gilt van woede en wil zijn revolver grijpen maar...

HO!

...De onbekende heft de arm op en richt een verblindende lichtstraal op de gemaskerde bandiet die achterover stuikt...

OE!!

Op hetzelfde ogenblik komt er met snelle vaart een vrachtwagen aangereden. De remmen knarsen en hij stopt voor het tuinhekken...

TSIIII

Mortimer en Blake springen er uit.

Neem dit aan en dank je hartelijk.

Era um prazer, Senhor... (1)

Kom vlug, kerel!

Ze stoten het hekken open en lopen door de tuin...

Gelukkig maar dat die vrachtvoerder ons wou meenemen, anders...

SSTTT. Luister...

Uit een gracht stijgt een zacht gekerm op...

Hemel!

Kijk, daar ligt een man!

(1) Het was een plezier, mijnheer.

Een ogenblik nadien zijn ze bij de gekwetste...

Verduiveld! Dat is Zarco, m'n knecht. Hij werd neergeslagen...

Zouden we te laat komen?

Automatisch draait Blake zich om en kijkt in de richting van de stad. Plotseling schreeuwt hij:

Philip!

?

Uit het venster van de eerste verdieping springt er een gedaante op het terras...

Als één man springen onze vrienden naar voren...

Hij is achter het huis verdwenen...

Des te beter. Daar is geen uitweg. Het terras geeft uit op een ravijn van honderd voet diep.

Op het moment dat ze het terras zullen bereiken, blijven ze als aan de grond genageld staan: met zacht geschuifel kwam er een vreemd tuig uit een rotsmassief, kliefde bliksemsnel door de lucht en verdween.

!

!

Francis, heb je dat.... dat... ding gezien?

Ja en ik meen dat we onze achtervolging wel kunnen staken...